

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 16. marca 2022*

„Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi proti Siriji – Zamrznitev sredstev – Napake pri presoji – Merilo v Siriji delujočega vodilnega poslovneža – Domneva o povezavi s sirskih režimom – Ovrženje domneve“

V zadevi T-249/20,

Abdelkader Sabra, stanujoč v Bejrutu (Libanon), ki ga zastopata M. Lester, QC, in A. Bradshaw, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata T. Haas in V. Piessevaux, agenta,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Sveta (SZVP) 2020/212 z dne 17. februarja 2020 o izvajanju Sklepa 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL 2020, L 43 I, str. 6), Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2020/211 z dne 17. februarja 2020 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL 2020, L 43 I, str. 1), Sklepa Sveta (SZVP) 2020/719 z dne 28. maja 2020 o spremembi Sklepa 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL 2020, L 168, str. 66) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2020/716 z dne 28. maja 2020 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL 2020, L 168, str. 1) v delu, v katerem se ti akti nanašajo na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, R. Frendo, sodnica, in J. Martín y Pérez de Nanclares (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: M. Zwodziazk-Carbonne, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 16. septembra 2021

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

I. Dejansko stanje spora in dejansko stanje po vložitvi tožbe

- 1 Tožeča stranka, Abdelkader Sabra, je poslovnež s sirskim in libanonskim državljanstvom.
- 2 Svet Evropske unije je, potem ko je ostro obsodil nasilno zatiranje miroljubnih demonstracij v Siriji in sirske organe pozval, naj se vzdržijo uporabe sile, na podlagi člena 29 PEU sprejel Sklep 2011/273/SZVP z dne 9. maja 2011 o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL 2011, L 121, str. 11). Glede na resnost položaja je Svet uvedel embargo na orožje, prepoved izvoza opreme, ki bi se lahko uporabila za notranjo represijo, omejitve glede sprejemanja določenih oseb in subjektov, odgovornih za nasilno zatiranje civilnega prebivalstva v Siriji, v Evropsko unijo ter zamrznitev njihovih sredstev in gospodarskih virov.
- 3 Imena oseb, odgovornih za nasilno zatiranje civilnega prebivalstva v Siriji, ter imena fizičnih in pravnih oseb in subjektov, ki so z njimi povezani, so navedena v Prilogi k Sklepu 2011/273. Svet lahko v skladu s členom 5(1) tega sklepa na predlog države članice ali visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko navedeno prilogo spremeni. Imena tožeče stranke ob sprejetju zadevnega sklepa v navedeni prilogi ni bilo.
- 4 Ker nekateri omejevalni ukrepi proti Sirski arabski republiki spadajo na področje uporabe Pogodbe DEU, je Svet na podlagi člena 215(2) PDEU sprejel Uredbo (EU) št. 442/2011 z dne 9. maja 2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL 2011, L 121, str. 1). Besedilo navedene uredbe je v bistvu enako besedilu Sklepa 2011/273. Seznam oseb, subjektov in organov, bodisi spoznanih za odgovorne za zadevno zatiranje bodisi povezanih s temi odgovornimi osebami, iz Priloge II k tej uredbi je enak seznamu iz Priloge k Sklepu 2011/273. Na podlagi člena 14(1) in (4) Uredbe št. 442/2011 Svet, kadar odloči, da se bodo za fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ uporabljali zadevni omejevalni ukrepi, ustrezno spremeni Prilogo II in poleg tega v rednih časovnih presledkih, najmanj pa vsakih 12 mesecev, pregleda seznam iz te priloge.
- 5 Svet je s Sklepom 2011/782/SZVP z dne 1. decembra 2011 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in razveljavitvi Sklepa 2011/273 (UL 2011, L 319, str. 56) ugotovil, da je zaradi resnosti razmer v Siriji potrebna uvedba dodatnih omejevalnih ukrepov. Zaradi jasnosti so bili ukrepi, uvedeni s Sklepom 2011/273, in dodatni ukrepi združeni v en sam pravni instrument. Sklep 2011/782 v členu 18 določa omejitve vstopa na ozemlje Unije za osebe, katerih ime je navedeno v Prilogi I, v členu 19 pa zamrznitev sredstev in gospodarskih virov oseb in subjektov, katerih ime je navedeno v prilogah I in II.
- 6 Uredba št. 442/2011 je bila nadomeščena z Uredbo Sveta (EU) št. 36/2012 z dne 18. januarja 2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji in razveljavitvi Uredbe št. 442/2011 (UL 2012, L 16, str. 1).
- 7 Sklep 2011/782 je bil nadomeščen s Sklepom 2012/739/SZVP z dne 29. novembra 2012 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in razveljavitvi Sklepa 2011/782 (UL 2012, L 330, str. 21), ta pa s Sklepom 2013/255/SZVP z dne 31. maja 2013 o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL 2013, L 147, str. 14).

- 8 Svet je 12. oktobra 2015 sprejel Sklep (SZVP) 2015/1836 o spremembi Sklepa 2013/255 (UL 2015, L 266, str. 75). Istega dne je sprejel Uredbo (EU) 2015/1828 o spremembi Uredbe št. 36/2012 (UL 2015, L 266, str. 1).
- 9 V uvodni izjavi 6 Sklepa 2015/1836 je navedeno: „Svet ocenjuje, da lahko ob strogem nadzoru sirskega režima nad gospodarstvom ožji krog v Siriji delujočih vodilnih poslovnežev ohranja svoj položaj le zato, ker je tesno povezan z režimom, uživa njegovo podporo in ima nanj tudi določen vpliv. Svet meni, da bi moral z omejevalnimi ukrepi uvesti omejitev vstopa in zamrzniti vsa sredstva in gospodarske vire, ki pripadajo, so v lasti, posesti ali pod nadzorom teh v Siriji delujočih vodilnih poslovnežev, ki jih je določil Svet in so na seznamu v Prilogi I, da bi jim tako preprečili zagotavljanje materialne ali finančne podpore režimu, prek vpliva, ki ga imajo, pa tudi povečali pritisk na sam režim, da bi spremenil svojo politiko zatiranja.“
- 10 Besedilo členov 27 in 28 Sklepa 2013/255 je bilo spremenjeno s Sklepom 2015/1836. Ta člena zdaj določata omejitve glede vstopa ali tranzita čez ozemlja držav članic ter zamrznitev sredstev „v Siriji delujočih vodilnih poslovnežev“, razen če „obstaja dovolj informacij o tem, da [te osebe] niso ali niso več povezane z režimom ali nimajo vpliva nanj ali ne pomenijo resnične nevarnosti za izognitev“.
- 11 Z Uredbo 2015/1828 je bilo med drugim spremenjeno besedilo člena 15 Uredbe št. 36/2012, tako da so bila vanj vključena nova merila za uvrstitev, ki so bila opredeljena s Sklepom 2015/1836 in vnesena v Sklep 2013/255.
- 12 Z Izvedbenim sklepom Sveta (SZVP) 2020/212 z dne 17. februarja 2020 o izvajanju Sklepa 2013/255 (UL 2020, L 43 I, str. 6) in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/211 z dne 17. februarja 2020 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 (UL 2020, L 43 I, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: prvotna akta) je bilo ime tožeče stranke dodano v vrstico 293 seznama iz Priloge I, del A (osebe), Sklepa 2013/255, in v vrstico 293 seznama iz Priloge II, del A (osebe), k Uredbi št. 36/2012 (v nadaljevanju skupaj: zadevna seznama).
- 13 Med „podatki za ugotavljanje istovetnosti“, vpisanimi na zadevnih seznamih, je navedeno, da je tožeča stranka moškega spola, da ima sirsko in libanonsko državljanstvo, in da je bila rojena 14. septembra 1955. Tam so navedene tudi njene funkcije, in sicer da je „lastnik pomorske agencije v Sabri, vodja sirsko-turške gospodarske zbornice, ustanovni član družbe Fenicia Tourism Company; predsednik zbornice za pomorsko plovbo v Siriji.“ Nazadnje sta „Fenicia Tourism Company [LLC]“ in „Sabra Maritime Agency“ prav tako tam navedeni kot „sorodniki/družabniki/poslovni subjekti ali partnerji/povezave“ tožeče stranke.
- 14 Navedeni razlogi za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama so naslednji:

„V Siriji delujoč vodilni poslovnež z več gospodarskimi interesi, zlasti v pomorskem in turističnem sektorju. Sabra kot eden največjih ladjarskih magnatov in tesen poslovni partner Ramija Makhloufa (zaveznik režima in bratranec Basharja al-Assada) zagotavlja finančno in gospodarsko podporo sirskega režimu, tudi prek offshore podjetij. Poleg tega ima koristi od povezav z režimom, ki so mu omogočile razširitev dejavnosti v nepremičninskem sektorju. Vpleten je tudi v pranje denarja in komercialne dejavnosti v podporo sirskega režimu in njegovim sodelavcem.“
- 15 Tožeča stranka je z dopisom z dne 16. marca 2020 zahtevala, naj ji Svet med drugim pošlje kopije vseh informacij in elementov, na podlagi katerih je njeno ime uvrstil na zadevna seznama.

- 16 Svet je tožeči stranki v odgovor na njen dopis, naveden v točki 15 zgoraj, 6. aprila 2020 poslal dokument z referenčno številko WK 1755/2020 INIT z dne 12. februarja 2020, ki vsebuje dokaze, ki podpirajo razloge za uvrstitev njenega imena na zadevna seznama.
- 17 Tožeča stranka je z dopisom z dne 4. maja 2020, predložila pripombe na odločitev o uvrstitvi njenega imena na zadevna seznama v skladu s prvotnima aktoma, in od Sveta zahtevala, naj njeno ime umakne z navedenih seznamov.
- 18 Svet je 29. maja 2020 sprejel Sklep (SZVP) 2020/719 o spremembi Sklepa 2013/255 (UL 2020, L 168, str. 66) in Izvedbeno uredbo (EU) 2020/716 o spremembi Uredbe št. 36/2014 (UL 2020, L 168, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: akta o ohranitvi). Uporaba Sklepa 2013/255 je bila na podlagi Sklepa 2020/719 podaljšana do 1. junija 2021. Ime tožeče stranke je bilo v vrstici 293 zadevnih seznamov ohranjeno iz enakih razlogov, kot so bili navedeni v prvotnih aktih.
- 19 Svet je z dopisom z dne 2. junija 2020 tožečo stranko obvestil o svoji odločitvi, da v skladu z aktoma o ohranitvi njeno ime ohrani na zadevnih seznamih. Poleg tega jo je obvestil o tem, da preučuje pripombe in dokumentacijo, ki mu jih je tožeča stranka predložila z dopisom z dne 4. maja 2020 (glej točko 17 zgoraj), za kar naj bi bilo po mnenju Sveta zaradi številnih argumentov v podporo njeni zahtevi ter številnih priloženih dokumentov potrebnih več tednov dela.

II. Postopek in predlogi strank

- 20 Tožeča stranka je 28. aprila 2020 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo, s katero predlaga razglasitev ničnosti prvotnih aktov v delu, v katerem se nanašata nanjo.
- 21 Tožeča stranka je z ločenim aktom, ki je bil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložen 10. junija 2020 na podlagi člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča prilagodila tožbeno vlogo tako, da se ta nanaša tudi na razglasitev ničnosti aktov o ohranitvi v delu, v katerem se ta akta nanašata nanjo.
- 22 Svet je 23. julija 2020 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil odgovor na tožbo, s katerim odgovarja tudi na prilagoditveno vlogo.
- 23 Replika in duplika sta bili vloženi 6. oktobra oziroma 19. novembra 2020.
- 24 Pisni del postopka je bil končan 19. novembra 2020.
- 25 Splošno sodišče je 9. junija 2021 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89(3)(d) Poslovnika stranki pozvalo, naj predložita nekatere dokumente. Stranki sta na zahtevo po predložitvi dokumentov odgovorili v predpisanem roku.
- 26 Tožeča stranka je 6. septembra 2021 vložila obrazloženi predlog v skladu s členom 66 Poslovnika, naj se vsebina nekaterih dokumentov, priloženih k tožbeni vlogi, in nekatere točke v tožbeni vlogi in repliki ne navajajo v dokumentih, ki se nanašajo na obravnavano zadevo, do katerih ima javnost dostop. Tožeča stranka je na obravnavi potrdila, da se njen predlog za nerazkritje nekaterih podatkov javnosti nanaša samo za dokumente in točke, navedene v dopisu z dne 6. septembra 2021, kar je bilo zabeleženo v zapisniku obravnave.

- 27 Stranki sta na obravnavi 16. septembra 2021 podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.
- 28 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- prvotna akta in akta o ohranitvi (v nadaljevanju skupaj: izpodbijani akti) razglasi za nične v delu, v katerem se nanašajo nanjo;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 29 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
 - podredno, če bi Splošno sodišče omejevalne ukrepe zoper tožečo stranko razglasilo za nične, odredi, da se učinki Sklepa 2020/719 v zvezi z njo ohranijo do začetka učinkovanja razglasitve delne ničnosti Izvedbene uredbe 2020/716.

III. Pravo

A. Dopustnost prilog k predlogu tožeče stranke za podaljšanje časa za podajanje navedb

- 30 Tožeča stranka je z dopisom z dne 7. septembra 2021 Splošnemu sodišču predlagala, naj ji za obravnavo 16. septembra 2021 odobri več časa za podajanje navedb. K temu predlogu je priložila dva svoja dopisa, naslovljena na Svet, enega z dne 8. marca 2021 in drugega z dne 9. junija 2021.
- 31 Predložitev teh prilog ne spada v okvir člena 85(3) Poslovnika, ki določa, da lahko glavne stranke izjemoma predložijo dokaze ali podajo dokazne predloge še pred koncem ustnega dela postopka ali pred odločitvijo Splošnega sodišča, da bo odločilo brez ustnega dela postopka, če upravičijo zamudo pri njihovi predložitvi oziroma podaji. Tožeča stranka namreč na eni strani v dopisu z dne 7. septembra 2021 ni navedla, da namerava v skladu s to določbo vložiti dopisa z dne 8. marca in 9. junija 2021, na drugi strani pa ni upravičila zamude pri njuni vložitvi.
- 32 Zato je treba dopisa z dne 8. marca in 9. junija 2021, priložena predlogu tožeče stranke za podaljšanje časa za podajanje navedb, zavreči kot nedopustna.

B. Vsebinska presoja

- 33 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na napake pri presoji dejanskega stanja.
- 34 Tožeča stranka v bistvu trdi, da trenutno ni v Siriji delujoč vodilni poslovnež, da ni povezana s sirskim režimom, da ni del v Siriji delujočega ožjega kroga vodilnih poslovnežev, kakor je opredeljeno v uvodni izjavi 6 Sklepa 2015/1836, in da niti prek družb v tujini niti kako drugače materialno niti finančno ne podpira sirskega režima.

35 Svet prereka trditve tožeče stranke in v bistvu navaja, da dokazi iz dokumenta WK 1755/2020 INIT in dokumenta z referenčno številko WK 7118/2020 INIT z dne 23. julija 2020 kažejo na to, da je tožeča stranka v Siriji delujoč vodilni poslovnež. V zvezi s tem prereka trditve tožeče stranke za ovrženje njene domnevne o povezavi s sirskim režimom. Nazadnje Svet meni, da tožeča stranka podpira sirski režim in ima od tega koristi.

1. Uvodne ugotovitve

- 36 Poudariti velja, da se na podlagi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, med drugim zahteva, da se mora sodišče Unije prepričati, da sklep, s katerim so bili sprejeti oziroma ohranjeni omejevalni ukrepi in ki je za zadevno osebo oziroma subjekt posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To pomeni, da je treba preveriti dejstva, ki so navedena v obrazložitvenem memorandumu, na katerem temelji navedeni sklep, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi oziroma vsaj eden od njih, za katere se šteje, da so sami po sebi dovolj za utemeljitev tega akta, utemeljeni (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 119).
- 37 V zvezi s tem mora sodišče Unije opraviti ta preizkus tako, da, če je to potrebno, pristojni organ Unije pozove k predložitvi informacij ali dokazov, ki so upoštevni pri takem preizkusu, ne glede na to, ali so zaupni (glej sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 120 in navedena sodna praksa).
- 38 Pristojni organ Unije mora namreč v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih zoper zadevno osebo, ne pa da bi morala zadnjenavedena predložiti negativni dokaz o neutemeljenosti navedenih razlogov (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 121).
- 39 V zvezi s tem se ne zahteva, da mora navedeni organ sodišču Unije predložiti vse informacije in dokaze, ki se nanašajo na razloge, navedene v aktu, za katerega se zahteva razglasitev ničnosti. Vendar pa morajo biti razlogi, ki so bili navedeni zoper zadevno osebo ali subjekt, utemeljeni s predloženimi informacijami ali dokazi (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 122).
- 40 Če pristojni organ Unije predloži upoštevne informacije ali dokaze, mora sodišče Unije preveriti vsebinsko pravilnost zatrjevanih dejstev glede na te informacije ali dokaze in oceniti njihovo dokazno vrednost glede na okoliščine obravnavane zadeve in ob upoštevanju morebitnih pripomb, ki jih je v zvezi z njimi podala zlasti zadevna oseba ali subjekt (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 124).
- 41 V skladu s sodno prakso Sodišča je presojo utemeljenosti uvrstitve na seznam treba opraviti tako, da se dokazi ne preučijo ločeno, temveč v okviru, v katerega so umeščeni (glej v tem smislu sodbi z dne 21. aprila 2015 Anbouba/Svet, C-630/13 P, EU:C:2015:247, točka 51, in z dne 21. aprila 2015, Anbouba/Svet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, točka 50).
- 42 Nazadnje, pri presoji teže primera, ki je del nadzora nad sorazmernostjo zadevnih omejevalnih ukrepov, je mogoče upoštevati okvir, v katerega se umeščajo ti ukrepi – ker je bilo take ukrepe, katerih namen je izvajati pritisk nad sirskim režimom, da bi prenehalo nasilno zatiranje

prebivalstva, nujno sprejeti – in težavnost pridobitve natančnejših dokazov v državi, ki je v državljanski vojni in v kateri vlada avtoritaren režim (sodba z dne 21. aprila 2013, Anbouba/Svet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, točka 46).

2. Razlogi za uvrstitev in določitev meril za uvrstitev

- 43 Spomniti je treba, da splošna merila za uvrstitev iz člena 27(1) in člena 28(1) Sklepa 2013/255, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2015/1836 – ki so v zvezi z zamrznitvijo sredstev povzeta v členu 15(1)(a) Uredbe št. 36/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/1828 – določajo, da za osebe in subjekte, ki imajo koristi od sirskega režima ali ga podpirajo, veljajo omejevalni ukrepi. Prav tako člen 27(2)(a) in (3) ter člen 28(2)(a), in (3) Sklepa 2013/255, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2015/1836 – ki sta v zvezi z zamrznitvijo sredstev povzeta v členu 15(1a)(a) in (1b) Uredbe št. 36/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/1828 – določata, da za kategorije „v Siriji delujočih vodilnih poslovnežev“ veljajo omejevalni ukrepi, razen če ne obstaja dovolj informacij o tem, da niso ali niso več povezani z režimom ali nimajo vpliva nanj ali ne pomenijo resnične nevarnosti za izognitev.
- 44 Kot je bilo navedeno točki 14 zgoraj, je v razlogih za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama navedeno:

„V Siriji delujoč vodilni poslovnež z več gospodarskimi interesi, zlasti v pomorskem in turističnem sektorju. Sabra kot eden največjih ladjarskih magnatov in tesen poslovni partner Ramija Makhloufa (zaveznik režima in bratranec Basharja al-Assada) zagotavlja finančno in gospodarsko podporo sirskega režimu, tudi prek offshore podjetij. Poleg tega ima koristi od povezav z režimom, ki so mu omogočile razširitev dejavnosti v nepremičninskem sektorju. Vpleten je tudi v pranje denarja in komercialne dejavnosti v podporo sirskega režimu in njegovim sodelavcem.“

- 45 Iz razlogov za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama je treba sklepati, da je bilo njeno ime uvrščeno in ohranjeno na zadevnih seznamih zaradi, prvič, njenega statusa kot v Siriji delujočega vodilnega poslovneža, in drugič, njene povezanosti s sirskega režimom. Drugače povedano, uvrstitev imena tožeče stranke temelji, na eni strani, na merilu, opredeljenem v odstavku 2(a) člena 27 in člena 28 Sklepa 2013/255, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2015/1836, in na odstavku 1a(a) člena 15 Uredbe št. 36/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/1828 (merilo v Siriji delujočega vodilnega poslovneža), in, na drugi strani, na merilu, opredeljenem v odstavku 1 člena 27 in člena 28 navedenega sklepa ter v odstavku 1(a) člena 15 navedene uredbe (merilo povezanosti z režimom).

3. Dokazi

- 46 Svet je v utemeljitev uvrstitve imena tožeče stranke na zadevna seznama predložil dokument WK 1755/2020 INIT, ki vsebuje javno dostopne informacije, in sicer povezave do spletnih mest, članke v medijih in posnetke zaslona, ki izvirajo iz:
- spletnega mesta „Aliqtisadi“, obiskanega 24. septembra 2018, na katerem je tožeča stranka predstavljena kot direktor sirske-turške gospodarske zbornice, lastnik družbe Sabra Maritime Agency in vlagatelj v turističnem sektorju; tožeča stranka je tam opisana tudi kot eden od 100 najpomembnejših poslovnežev v Siriji, predsednik in ustanovitelj sirske zbornice za pomorsko plovbo in ustanovni partner v družbi Fenicia Tourism Company, v kateri ima 85-odstotni kapitalski delež;

- spletnega mesta „Syriandays“, ki v članku, objavljenem 10. februarja 2015, naslovljenem „Abdelkader Sabra is the President of the Syrian Chamber of Shipping“ (Abdelkader Sabra je predsednik sirske zbornice za pomorsko plovbo), navaja da je imel upravni odbor sirske zbornice za pomorsko plovbo prvi sestanek tretje volilne seje ob prisotnosti sirskega ministra za promet, ta pa je omenil pomembno vlogo te zbornice za državo; v članku so poleg tega navedena imena oseb, ki so bile izvoljene na različne funkcije, med drugim da je bila tožeča stranka izvoljena za predsednika; nazadnje je navedeno, da je bila zbornica ustanovljena z zakonom št. 20 iz leta 2006 in da se odlikuje po podpori sektorju pomorske plovbe;
- spletnega mesta „The Syria Report“, obiskanega 31. oktobra 2018, na katerem je navedeno, da je bila družba Fenicia Tourism Company ustanovljena 5. julija 2012 v Tartusu (Sirija) za razvoj projektov na področju hotelirstva, in poleg tega navedeno, da ima tožeča stranka v lasti 85 % delnic te družbe, celoten kapital pa znaša 1 milijon sirske funtov (SYP) (približno 1313 EUR);
- spletnega mesta „The Syria Report“, na katerem je v članku, objavljenem 26. novembra 2012, naslovljenem „Ministry of Tourism Awards New Contract to Manage Arwad Hotel“ (ministrstvo za turizem je oddalo novo naročilo za vodenje hotela Arwad), navedeno, da je sirska ministrstvo za turizem družbi Fenicia Tourism Company oddalo naročilo za razvoj in vodenje hotela s štirimi zvezdicami na otoku Arwad (Sirija), veljavnost pogodbe je bila določena na 60 let; v članku je navedeno, da bo imel hotel 150 postelj, stroški razvoja pa so ocenjeni na 700 milijonov SYP (približno 919.009 EUR); navedeno je tudi, da tožeča stranka, opisana kot znan vlagatelj iz Tartusa, posluje v več sektorjih, med drugim v sektorju pomorske plovbe in trgovine;
- spletnega mesta „The Syria Report“, obiskanega 1. novembra 2018, v skladu s katerim je tožeča stranka generalni direktor družbe Sabra Group, ki vključuje pomorsko agencijo Riamar Shipping, ki ima v lasti šest plovil, zasidranih v pristanišču Tartus; navedeno je tudi, da družba Sabra Group izvažajo oljčno olje in zaposluje 250 oseb;
- tiskovne agencije Reuters, ki v članku, objavljenem 15. novembra 2013, naslovljenem „Exclusive – [Bashar Al-]Assad allies profit from Syria’s lucrative food trade“ (Ekskluzivno – zavezniki Basharja Al-Assada kujejo dobiček iz sirske dobičkonosne trgovine z živili), navaja, da prek navideznih družb in podjetij za pomorsko plovbo nastaja skrivno trgovinsko in logistično omrežje, katerega cilj ni samo pridobivanje živil, ampak tudi ustvarjati velike donose za člane ozkega kroga Basharja Al-Assada; po navedbah tega članka naj bi bila med temi podjetji tudi družba Yass Marine, registrirana v Tripoliju (Libanon) in v Siriji; v članku je navedeno, da je po podatkih o pomorski plovi družbe za analizo pomorskih podatkov Winward flota ladij za razsuti tovor družbe Yass Marine izvedla dostave v Siriji v zadnjih nekaj mesecih iz pristanišč v Ukrajini, Rusiji in Libanonu; po podatkih iz navedenega članka naj bi bila tožeča stranka, eden od najpomembnejših pomorskih magnatov v Siriji, vpletena v pomorsko trgovino s temi državami; nazadnje je v članku navedeno, da iz spletnih mest opozicije in poslovnega imenika razvidno, da je tožeča stranka delničar družbe Cham Holding, ki je „sankcionirana“ in povezana z Ramijem Makhoulom;
- dnevnika *Le Monde*, ki v članku, objavljenem 30. maja 2014, naslovljenem „Ces oligarques syriens qui tiennent à bout de bras le régime [de Bashar Al-]Assad“ (sirski oligarhi, ki podpirajo režim Basharja Al-Assada), navaja, da je Rami Makhoul s še tremi osebami, med drugim tožečo stranko, vlagal v uvoz živil, med njimi pšenice, riža, sladkorja in čaja, zoper katere evropski embargo – drugače kot za nafto – ne velja;

- spletnega mesta „World Crunch“, ki v članku, objavljenem 3. junija 2014, naslovljenem „The Shady Syrian Oligarchs Who Keep The Regime Afloat“ (sumljivi sirski oligarhi, ki ohranjajo režim nad vodo), v zvezi s tožečo stranko povzema enake informacije, kot so navedene v članku dnevnika *Le Monde* iz prejšnje alinee;
- spletnega mesta „Eqtsad“, na katerem je tožeča stranka v članku, objavljenem 27. januarja 2019, naslovljenem „Abdelkader Sabra, partner of Rami Makhoulf, who is still raising the Turkish flag in the office“ (Abdelkader Sabra, partner Ramija Makhoulfa, ki ima v pisarni še vedno turško zastavo), opisana kot nekdo, ki ima korist od politike Basharja Al-Assada, ki je od leta 2002 „pomembnemu družbenemu razredu“ dopuščal, da vlaga v Sirijo; v članku je navedeno, da je leta 2002 ustanovil pomorsko agencijo Abdul Kader Sabra (v nadaljevanju: družba AKSSA), družbo, ki je nazadnje razpolagala s floto več kot 350 plovil; v članku je navedeno tudi, da je od ustanovitve leta 2006 predsednik sirske zbornice za pomorski promet ter direktor sirsko-turške gospodarske zbornice in podpredsednik sirsko-ruske gospodarske zbornice; prav tako je opisana kot eden pomembnih partnerjev Ramija Makhoulfa; po navedbah iz navedenega članka dejavnosti v pomorskem sektorju tožeči stranki omogočajo vključevanje v trgovinske odnose z več državami, med njimi zlasti z Italijo, Grčijo, Turčijo in Ciprom; v zvezi s tem je bila tožeča stranka po navedbah iz članka za direktorja sirsko-turške gospodarske zbornice imenovana zaradi njene pomembne vloge pri razvoju trgovinskih in političnih odnosov s Turčijo; v članku je navedeno tudi, da je tožeča stranka po najboljših močeh vlagala v „Assadov sistem“, zaradi česar je postala pomembna osebnost v več sektorjih; poleg tega je po navedbah članka od leta 2005 svoje dejavnosti širila ter vlagala v nepremičnine in trgovino z živili skupaj z Ramijem Makhoulfom; v članku je navedeno tudi, da je postavila tovarno za proizvodnjo oljčnega olja, ki ga je izvažala v velikih količinah, pa tudi tovarno za proizvodnjo zabojsnikov iz stekla, plastike in kovine; po navedbah iz članka se je tožeča stranka po revoluciji leta 2011 in sprejetju „sankcij“ proti družbi Cham Holding in poslovnežem iz navedene družbe hitro umaknila iz te družbe in razglašala svojo nedolžnost; članek nadaljuje, da se je od leta 2012 postopoma selila v Libanon in svoje posle vodila od tam, zaradi česar je režim zasegel njene nepremičnine in premičnine, pri čemer jo je obtožil, da je v Sirijo tihotapila blago; to je po navedbah v članku več opazovalcev označilo kot poskus samozaščite, zlasti pred „sankcijami“, pod pogojem da opravlja nekatere storitve za režim z druge lokacije; članek dodaja, da novic o tožeči stranki ni bilo do začetka leta 2018, ko so ona in drugi sirski poslovneži pridobili libanonsko državljanstvo; nazadnje je v članku v zvezi s tem navedeno, na eni strani, da so libanonski mediji začeli kampanjo proti njej, v katero so libanonsko državo obtožili, da je skupaj s poslovneži kovala zarote pri iskanju načinov za izogibanje omejevalnim ukrepom, ki so jim bili naloženi, na drugi strani pa, da je libanonsko državljanstvo pridobila zaradi delovanja s Hezbollahom, ki je segalo od pranja denarja do trgovinskih dobav za stranko, to je dejavnosti, za katere je uporabljala svojo ladijsko floto;
- spletnega mesta „The Syria Report“, ki v članku, objavljenem 5. junija 2018, naslovljenem „Dozens of Syrian Investors to be Granted Lebanese Citizenship“ (številnim sirskim vlagateljem se obeta libanonsko državljanstvo), navaja da je tožeča stranka vpliven vlagatelj iz Tartusa, ki posluje v pomorskem sektorju, da imajo poleg tega številni sirski vlagatelji težave pri odpiranju in razpolaganju z bančnimi računi v Libanonu in da bi jim pridobitev libanonske osebne izkaznice pomagala pri obidenju te težave ter bi bilo iz tega razloga mogoče zaprositi zanjo;
- spletnega mesta „al Arabiya News“, na katerem je v članku, objavljenem 8. junija 2018, naslovljenem „Lebanese nationality to Syria involved in smuggling... Know it!“ (Libanonsko državljanstvo vpleteno za Sirijo vpleteno v tihotapljenje... Vedite!), omenjena spornost

podeljevanja libanonskih državljanstev številnim osebam iz različnih držav, med drugim Sirije; tožeča stranka je po navedbah v tem članku med tistimi, ki so pridobili to državljanstvo z naturalizacijo; opisana je kot nekdo, ki ima „dvomljive“ finančne odnose z režimom Basharja Al-Assada, še posebej z Ramijem Makhoulom; v zvezi s tem so v članku navedene informacije o partnerstvu med zadnjenavedenim in tožečo stranko, kakor so razvidna iz zgoraj navedenega članka, objavljenega 30. maja 2014 v dnevniku *Le Monde*; članek opozarja, da je tožeča stranka „pisarniški človek“, ki je bil častni veleposlanik Turčije v Siriji, da je bil leta 2012 tudi direktor sirske-turške gospodarske zbornice, in da je bila od ustanovitve podpredsednik sirske-turške gospodarske zbornice; dodaja, da je tožeča stranka predsednik sirske zbornice za pomorsko plovbo, da je delničar družbe Cham Holding, da pa se je zaradi uvrstitve na sezname omejevalnih ukrepov v Uniji in Združenih državah Amerike oddaljil od medijev in deluje, kot da ni več del tega; članek dodaja, da ima družba AKSSA, specializirana pomorska družba za upravljanje in lastništvo ladij, podružnici v Italiji in Grčiji, poleg tega pa ima v lasti družbo OVO (Olive Virgin Oil Company), ki izvažajo oljčno olje; v članku je omenjena tudi ena največjih tovarn v regiji, ki proizvaja zabojnike iz stekla, kovine in plastike; po navedbah iz članka je tožeča stranka predsednik Abdelkader Sabra Group s sedežem v obalni regiji Tartus; nazadnje, v članku je navedeno, da so bile nepremičnine in premičnine družbe AKSSA leta 2012 zasežene v skladu s sklepom št. 932 sirskega ministrstva za finance zaradi kršitev uvoznih pravil, ki jih pomeni tihotapljenje blaga v zadevi št. 208 iz leta 2012; v članku je še dodano, da se je tožeča stranka odločila zadevo urediti s poravnavo, tako da je bil zaseg odpravljen po plačilu globe;

- spletnega mesta „Asharq Al-Awsat“, ki v članku, objavljenem 8. junija 2018, naslovljenem « „Exclusive – 4 ‚Suspicious‘ Names behind Freezing of Lebanon’s Naturalization Decree“ (Ekskluzivno – 4 imena „osumljenih“, ki stojijo za zamrznitvijo libanonskega odloka o naturalizaciji), navaja podrobnosti o tem, da so libanonske oblasti objavile 400 imen oseb, ki so pridobile libanonsko državljanstvo na podlagi spornega vladnega odloka, in med drugim tožečo stranko navaja kot predsednika sirske zbornice za pomorsko plovbo;
- spletnega mesta „Enab Baladi“, na katerem je v članku z dne 10. junija 2018, naslovljenem „The establishment of companies and naturalization... Lebanon ride [Bashar Al-]Assad to circumvent sanctions“ (ustanavljanje družb in naturalizacija...Libanon pomaga Basharju Al-Assadu pri izogibanju sankcijam), navedeno, da je med imeni oseb, ki so vključene v libanonski odlok o naturalizaciji, tudi ime tožeče stranke, ki je opisana kot ena od 100 najpomembnejših poslovnežev v Siriji; po navedbah v članku ima v lasti družbo Sabra Maritime Agency ter je direktor sirske-turške gospodarske zbornice in „prvi“ predsednik sirske zbornice za pomorsko plovbo; v članku je omejena tudi družba Cham Holding v lasti Ramija Makhoulfa, iz katere se je umaknila, potem ko so Združene države Amerike uvedle „sankcije“ proti tej družbi; nazadnje je v članku dodano, da se želijo sirski poslovneži – po navedbah nekega analitika – otresti „sankcij“ proti njim; v zvezi s tem jim pridobitev libanonskega državljanstva po navedbah v članku omogoča odpiranje računov in vplačevanje depozitov v libanonskih bankah;
- spletnega mesta „Al Janoubia“, na katerem je v članku, objavljenem 8. junija 2018, naslovljenem „Abdelkader Sabra became Lebanese“ (Abdelkader Sabra je postal Libanonec), podrobneje navedeno, da je ime tožeče stranke nedavno postalo slavno zaradi odloka o naturalizaciji, objavljenega v Libanonu, ter da je blizu predsedniku Basharju Al-Assadu in pomemben delničar družbe Cham Holding v lasti Ramija Makhoulfa;
- spletnega mesta Middle East Institute for Research and Strategic Studies (MEIRSS), na katerem je v članku, objavljenem 20. junija 2018, naslovljenem „Lebanese Nationalization Decree:

Sanction Evasion & Shady Business?“ (libanonski odlok o naturalizaciji: izogibanje sankcijam in sumljivi posli?), omenjen predsedniški odlok, s katerim je 407 tujcev iz različnih držav pridobilo libanonsko državljanstvo; članek se sklicuje tudi na politično in medijsko spornost, ki je bila ustvarjena s tem odlokom, pojasnjuje, da je bilo več sirskim poslovnežem, ki so blizu predsedniku Basharju Al-Assadu, podeljeno libanonsko državljanstvo, da je več naturaliziranih posameznikov finančno in politično povezanih s sirskim režimom ter da so pod stalnim nadzorom in zanje veljajo omejevalni ukrepi Unije in Združenih držav Amerike, in tudi, da je tožeča stranka, ki je bilo podeljeno libanonsko državljanstvo, član upravnega odbora družbe Cham Holding, za katero veljajo omejevalni ukrepi Unije in Združenih držav Amerike; nazadnje je v članku navedeno, da je prispevala k ustanovitvi družbe, imenovane Yass Marine Group, v Libanonu, ki je bila v Siriji vpletena v škandal v zvezi s prehransko varnostjo.

- 47 Poleg tega je Svet za utemeljitev uvrstitve imena tožeče stranke na zadevna seznama predložil dokument z referenčno številko WK 7118/2020 INIT z dne 23. julija 2020, ki vsebuje javno dostopne informacije.
- 48 Spomniti je treba, da sta bila prvotna akta in akta o ohranitvi sprejeta 17. februarja oziroma 28. maja 2020.
- 49 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa je treba zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale ob sprejetju akta (glej sodbi z dne 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, točka 22 in navedena sodna praksa, in z dne 4. septembra 2015, NIOC in drugi/Svet, T-577/12, neobjavljena, EU:C:2015:596, točka 112 in navedena sodna praksa). Svet se zato za upravičevanje utemeljenosti uvrstitve imena tožeče stranke na zadevna seznama in njene ohranitve na njiju pred Splošnim sodiščem ne more sklicevati na okoliščine, na katere se ni opiral ob sprejetju izpodbijanih aktov (glej v tem smislu sodbo z dne 14. aprila 2021, Al Tarazi/Svet, T-260/19, neobjavljena, EU:T:2021:187, točka 69 in navedena sodna praksa).
- 50 Ker ima dokument z referenčno številko WK 7118/2020 INIT datum, ki je poznejši od sprejetja izpodbijanih aktov, ga zato v okviru preučitve te tožbe ni mogoče upoštevati. Zato trditev strank, ki se opirajo na ta dokument, ni mogoče sprejeti.
- 51 Poleg tega je tožeča stranka na obravnavi prvič navedla, da je 18 dokazov, na katere se je Svet opiral pri dokazovanju utemeljenosti razlogov za uvrstitev v zvezi z njo, zastarelih, saj so datirani pred letom 2015 ali ne vsebujejo navedbe datumov.
- 52 To novo trditev, s katero naj bi se izpodbijala verodostojnost ali upoštevnost nekaterih dokazov, ki jih je predložil Svet, je treba zavreči kot nedopustno. Tožeča stranka namreč ni navedla dokazov, katerih verodostojnost ali upoštevnost želi izpodbijati, kar Svetu ni omogočilo obrambe v zvezi s tem, Splošnemu sodišču pa ne omogoča odločitve (glej v tem smislu sodbo z dne 6. februarja 2019, TN/ENISA, T-461/17, neobjavljena, EU:T:2019:63, točka 65 in navedena sodna praksa). Sicer pa Splošno sodišče nikakor ni pristojno v prilogah iskati in prepoznavati dokaze, ki bi jih lahko štelo za tiste, ki jih želi tožeča stranka izpodbijati (glej v tem smislu sodbo z dne 5. oktobra 2020, Broughton/Eurojust, T-87/19, neobjavljena, EU:T:2020:464, točka 58).

4. Status v Siriji delujočega vodilnega poslovneža

- 53 Preveriti je treba, ali je Svet s celoto dokazov, ki jih je predložil, zadostil svojemu dokaznemu bremenu na podlagi sodne prakse, navedene v točki 38 zgoraj, kar pomeni da ta tvori sklenjen krog dovolj konkretnih, natančnih in skladnih indicev v podporo prvemu razlogu za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama.
- 54 Iz razlogov za uvrstitev, kakor so navedeni v točkah 14 in 44 zgoraj, da njen status v Siriji delujočega vodilnega poslovneža temelji na njenih gospodarskih interesih, prvič v pomorskem sektorju, drugič, v turističnem sektorju in, tretjič, v drugih sektorjih. V tem okviru je treba preučiti tudi različne funkcije tožeče stranke.

a) Gospodarski interesi tožeče stranke v pomorskem sektorju

- 55 Prvič, ugotoviti je treba, da iz spletnih mest „Aliqtisadi“ in „Enab Baladi“ izhaja, da ima tožeča stranka v lasti družbo Sabra Maritime Agency. Drugič, v skladu z informacijami s spletnih mest „Eqstad“ in „al Arabiya News“ je tožeča stranka lastnica družbe AKKSA, podjetja iz pomorskega sektorja, specializiranega za upravljanje in lastništvo plovil. Po navedbah članka iz „al Arabiya News“ ima ta družba podružnici v Italiji in Grčiji. Tretjič, po navedbah članka s spletnega mesta „The Syria Report“ je tožeča stranka generalni direktor skupine Sabra Group, v kateri je tudi družba Riamar Shipping, ki ima v lasti osem plovil, zasidranih v pristanišču Tartus. Nazadnje, četrtič, po navedbah na spletnem mestu tiskovne agencije Reuters in spletnem mestu MEIRSS je tožeča stranka lastnica družbe Yass Marine, ki ima sedež v Libanonu in Siriji.
- 56 Zato dokazi iz dokumenta WK 1755/2020 INIT dokazujejo, da ima tožeča stranka več gospodarskih interesov v pomorskem sektorju. Nasprotno pa je treba ugotoviti, da v teh dokazih ni omenjena niti družba Navi Wood niti družba Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency, ki ju v svojih pisanjih omenja tožeča stranka. Glede na dokazno breme Sveta, na kar je bilo opozorjeno v točki 38 zgoraj, in sodno prakso, navedeno v točki 49 zgoraj, ni mogoče potrditi, da se Svet pri upravičevanju utemeljenosti izpodbijanih aktov zanaša na trditve tožeče stranke iz tožbe. Zato družb Navi Wood in Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency ni mogoče upoštevati kot dokaz za to, da ima tožeča stranka gospodarske interese v pomorskem sektorju.
- 57 Tožeča stranka v zvezi z različnimi gospodarskimi interesi v pomorskem sektorju navaja, da so zanemarljivi, ker so vsa njena podjetja propadla, z izjemo družbe AKSSA, ki pa ima hude izgube.
- 58 Tožeča stranka je glede družbe AKSSA na prvem mestu predložila finančne izkaze te družbe za leta 2004, 2010, 2017, 2018 in 2019, ki jih je revidirala oseba A, na drugi strani pa graf s prikazom letnega števila nominiranih ladij te družbe v navedenih letih.
- 59 Nazadnje je tožeča stranka v prilogi k repliki predložila tabelo s številom nominiranih ladij za vsako sirsko pomorsko agencijo v letu 2017. Ti podatki po navedbah tožeče stranke izhajajo iz sirske zbornice za pomorsko plovbo. Šlo naj bi za poslovno občutljive informacije, ki naj bi se posredovale neformalno na zahtevo.
- 60 Svet v bistvu prereka verodostojnost dokazov tožeče stranke. V zvezi s tem je treba navesti, da odgovor na vprašanje, ali je predložene finančne izkaze revidirala neodvisna oseba ali pa jih je preprosto ustvarila tožeča stranka ali zastopnik družbe AKSSA, iz njih jasno ne izhaja. Enako velja za graf z letnim številom nominiranih ladij te družbe.

- 61 Svet je glede finančnih izkazov v dupliki dodal, da dokument, ki ga je tožeča stranka predložila v prilogi k repliki in zajema kopijo imenika sirskega združenja finančnih in računovodskih poklicev, v katerem je oseba A navedena kot neodvisen revizor, ne dokazuje, da je navedene finančne izkaze revidiral neodvisen revizor ali da žig iz navedenih finančnih izkazov res izvira od osebe A.
- 62 Nazadnje, Svet v zvezi s tabelo sirske zbornice za pomorsko plovbo opozarja na to, da dokument ne vsebuje nobenih uradnih oznak, na podlagi katerih bi bralec lahko ugotovil, od kod izvira. Povezavo med tem dokumentom in sirske zbornico za pomorsko plovbo naj bi pomenile samo navedbe tožeče stranke.
- 63 Spomniti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso dejavnost Sodišča in Splošnega sodišča ureja načelo proste presoje dokazov in da je edino merilo za presojo vrednosti predloženih dokazov njihova verodostojnost. Poleg tega je treba za presojo dokazne vrednosti posameznega dokumenta preveriti verjetnost podatkov, ki jih vsebuje, upoštevati zlasti izvor tega dokumenta, okoliščine njegove izdelave in njegovega naslovnika ter se vprašati, ali se glede na njegovo vsebino zdi razumen in zanesljiv (glej v tem smislu sodbo z dne 27. septembra 2012, Shell Petroleum in drugi/Komisija, T-343/06, EU:T:2012:478, točka 161 in navedena sodna praksa).
- 64 V obravnavani zadevi je treba glede, prvič, finančnih izkazov, ki jih je predložila tožeča stranka, ugotoviti, da je ta predložila kopijo imenika sirskega združenja finančnih in računovodskih poklicev, v katerem je navedena oseba A. Gre torej dejansko za neodvisnega revizorja.
- 65 Res je, da ime osebe A ni navedeno v finančnih izkazih, ki jih je predložila tožeča stranka. Vendar Splošno sodišče ni ugotovilo očitnih nepravilnosti ali natančnih indicev, na podlagi katerih bi lahko dvomilo v to, da je te finančne izkaze revidirala oseba A kot neodvisen revizor. Poleg tega Svet ni zatrjeval neskladnosti teh dokumentov v smislu, da ne bi bili razumni ali zanesljivi v smislu navedene sodne prakse, navedene v točki 63 zgoraj.
- 66 Glede, drugič, predloženega grafa, je tožeča stranka v repliki priznala, da ga je ustvarila sama. V zvezi s tem ta graf temelji na podatkih v zvezi s številom ladij, nominiranih za družbo AKSSA, navedenih v finančnih izkazih, tako da to, da ga je ustvarila tožeča stranka sama, ne vpliva na njegovo razumnost in zanesljivost.
- 67 Nazadnje, glede, tretjič, tabele, ki jo je predložila tožeča stranka, je treba tako kot Svet ugotoviti, da zaradi neobstoja elementov v tabeli, ki bi podatke iz nje povezovali s sirske zbornico za pomorsko plovbo, izvor teh podatkov ni znan. Poleg tega se število ladij, nominiranih za družbo AKSSA, v skladu s to tabelo razlikuje od tistega, ki izhaja iz finančnih izkazov družbe AKSSA. V teh okoliščinah tabela v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 63 zgoraj, ne more biti dovolj razumna in zanesljiva in jo je treba zavrnilo.
- 68 Nasprotno pa Splošno sodišče lahko upošteva finančne izkaze in graf.
- 69 V zvezi s tem iz finančnih izkazov družbe AKSSA, ki jih je predložila tožeča stranka, izhaja, da je ta družba utrpela precejšnje zmanjšanje števila nominiranih ladij in neto dobička. Število nominiranih ladij te družbe se je namreč zmanjšalo s 145 v letu 2004 na 3 v letu 2009. Zmanjšal se je tudi neto dobiček, in sicer s 652.831,44 ameriških dolarjev (USD) (približno 591.654,38 EUR) v letu 2004 na 5989,00 USD (približno 5427,77 EUR) v letu 2019. Kljub temu pa je neto dobiček ostal pozitiven. Drugače povedano, z računovodskega vidika družba nima izgube. Poleg tega je bilo število ladij, nominiranih za družbo AKSSA, v letu 2018 večje od tistega

v letu 2017, čeprav se je neto dobiček v teh dveh letih zmanjšal. Poleg tega so se, kakor je Svet navedel na obravnavi, stroški v zvezi s plačami med letoma 2004 in 2019 le malo znižali, kar kaže vsaj na določeno stabilnost zaposlenega osebja. Podobno so se povečali stroški za vodo in električno energijo, kar kaže na nadaljevanje dejavnosti družbe AKSSA. Nazadnje je treba preučiti še rezultate družbe AKSSA v splošnem okviru položaja v sirskega sektorju pomorske plovbe. Kot namreč izhaja iz članka tiskovne agencije Reuters, objavljenega 9. oktobra 2013, naslovljenega „Syria’s shipping trade struggles as war risks bite“ (sirska pomorsko trgovanje je v težavah zaradi tveganj zaradi vojne), ki ga je predložila tožeča stranka, se je število ladij, zasidranih v sirskega pristaniščih, zaradi konflikta v Siriji močno zmanjšalo. V teh okoliščinah zmanjšanje števila ladij, nominiranih za družbo AKSSA, in njenega neto dobička, ne dokazuje nujno zmanjšanja njenega pomena v sektorju dejavnosti pomorskih agencij.

- 70 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka ni uspela dokazati, da je gospodarski interes, ki jo zanjo pomeni lastništvo družbe AKSSA, zanemarljiv.
- 71 Na drugem mestu glede družbe Sabra Maritime Agency, natančneje trditve tožeče stranke, da je bila ta družba nacionalizirana, iz posnetka zaslona spletnega mesta sirskega ministrstva za promet, na katerem je opis pomorskega sektorja, ki ga je predložila tožeča stranka, izhaja, da je agencija za pomorski promet sirske vlade s 1. januarjem 1981 postala edini agent za vsa pomorska podjetja, lastnike ladij in prevoznike v sirskega pristanišča. Iz navedenega opisa je mogoče sklepati, da je bila dejavnost pomorskih agencij v Siriji nacionalizirana na navedeni datum. Vendar iz njega izhaja tudi, da je bil z zakonodajnim odlokom št. 55 iz leta 2002 fizičnim in pravnim osebam dovoljen razvoj dejavnosti v sektorju dejavnosti pomorskih agencij, in sicer za nominiranje trgovskih ladij, ki plujejo v sirskega pristanišča, tako na področju prevoza potnikov kot blaga. Na podlagi navedenega je treba skleniti, da je bila dejavnost pomorskih agencij z letom 2002 privatizirana.
- 72 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da je bilo dovoljenje družbe Sabra Maritime Agency po njeni nacionalizaciji razveljavljeno, zaradi česar je ta družba prenehala delovati in je bila nazadnje izbrisana iz poslovnega registra, je treba ugotoviti, da je tožeča stranka predložila dopis direktorata za notranjo trgovino in varstvo potrošnikov iz Tartusa z dne 28. septembra 2020, po katerem firm nekaterih družb ni v registru oddelka v Tartusu. Gre zlasti za firme teh družb: Sabra Group, Sabra Maritime Agency in Yass Marine.
- 73 Ugotoviti je treba, da je Sabra Maritime Agency ena od firm, ki so navedene v dopisu, navedenem v točki 72 zgoraj. Iz tega izhaja, da čeprav tožeča stranka ni dokazala, da je bila ta agencija nacionalizirana, pa je predložila dokaz o tem, da v poslovnem registru oddelka v Tartusu ni registrirana nobena družba s to firmo.
- 74 Brez dokazov Sveta o tem, da je bila družba Sabra Maritime Agency v poslovnem registru oddelka v Tartusu registrirana pod drugo firmo, pa sklepa iz točke 73 ni mogoče izpodbiti z utemeljitvijo Sveta, da zadevne firme, „kot so dobesedno navedene“ v dopisu direktorata za notranjo trgovino in varstvo potrošnikov iz Tartusa z dne 28. septembra 2020, v bistvu niso registrirane v poslovnem registru oddelka v Tartusu. Podobno je treba brez konkretnih dokazov zavrniti trditve Sveta, da se lahko imena subjektov razlikujejo med drugim zaradi težav s prevajanjem.
- 75 Na tretjem mestu je treba v zvezi z družbo Riamar Shipping, ki je po navedbah tožeče stranke prenehala, ugotoviti, da je bila v skladu s sklepom št. 77 direktorata za notranjo trgovino in varstvo potrošnikov v Tartusu z dne 20. novembra 2018, ki ga je predložila tožeča stranka, navedba družbe „Abdulkader Sabra & Co (RIAMAR SHIPPING)“, katere dejavnost je upravljanje

pomorskega prevoza, izbrisana iz poslovnega registra, med drugim zaradi njenega prenehanja na podlagi sporazuma med družbeniki z dne 27. junija 2018. Iz navedenega sklepa izhaja tudi, da je Riamar Shipping firma družbe Abdulkader Sabra & Co. Zato je treba skleniti, da je družba s firmo Abdulkader Sabra & Co., ki se ujema s firmo Riamar Shipping, dejansko prenehala.

- 76 Na četrtem mestu je treba v zvezi s trditvijo tožeče stranke, da družba Sabra Group ne obstaja, ugotoviti, da je Sabra Group ena od firm, omenjenih v dopisu, navedenem v točki 72 zgoraj. Iz tega izhaja, da v poslovnem registru oddelka v Tartusu ni registrirana nobena družba s to firmo.
- 77 Svet je poleg tega navedel domnevo, da naj bi bila družba Sabra Group v resnici družba Abdulkader Sabra & Co. Vendar ta trditev nikakor ni podprta. Sicer pa iz točke 75 zgoraj izhaja, da družba Abdulkader Sabra & Co. ne obstaja več.
- 78 Na petem mestu je treba v zvezi z družbo Yass Marine, glede katere tožeča stranka trdi, da zanjo nikoli ni slišala, vsekakor ugotoviti, da je Yass Marine ena od firm, navedenih v dopisu iz točke 72 zgoraj. Iz tega izhaja, da v poslovnem registru oddelka v Tartusu ni registrirana nobena družba s to firmo. Kakor je bilo opozorjeno v točki 74 zgoraj, te ugotovitve ne more omajati nepodprta trditev Sveta, da se v bistvu imena subjektov lahko razlikujejo med drugim zaradi težav pri prevajanju.
- 79 Poleg tega je iz potrdila iz libanonskega poslovnega registra z dne 29. aprila 2020, ki je v prilogi k repliki, razvidno, da v navedenem registru ni registrirana nobena družba z imenom Yass Marine. Svet to potrdilo preroka z navedbo, da je že v njem samem navedeno, da register morda ni popoln.
- 80 V zvezi s tem je v potrdilu, navedenem v točki 79 zgoraj, navedeno, da je treba upoštevati, da je „avtomatizacija [podatkov] nepopolna, in da se lahko pojavijo napake“. Ugotoviti je treba, da gre za splošno in standardizirano opombo, zato je treba glede potrdila brez drugih dokazov šteti, da celovito predstavlja informacije o družbi Yass Marine iz navedenega registra.
- 81 Iz vsega navedenega izhaja, da je tožeča stranka dokazala, da je družba Abdulkader Sabra & Co., ki se ujema s firmo Riamar Shipping, prenehala, in da družbe Maritime Agency, Sabra Group in Yass Marine niso registrirane v poslovnem registru oddelka v Tartusu. Iz navedenega pa ne izhaja, da je družba AKSSA na datum sprejetja izpodbijanih aktov še vedno poslovala, in da je v letu 2019 dosegla neto pozitiven donos, tako da je ni bilo mogoče obravnavati kot družbe z izgubo.
- 82 V teh okoliščinah je treba skleniti, da čeprav je tožeča stranka dokazala, da na datum sprejetja izpodbijanih aktov ni imela več gospodarskih interesov v pomorskem sektorju, pa je še vedno lastnica družbe AKSSA, ki še naprej posluje kot pomorska agencija, ki zanjo ne predstavlja zanemarljivega gospodarskega interesa.

b) Gospodarski interesi tožeče stranke v turističnem sektorju

- 83 Iz informacij, objavljenih na spletnem mestu „Aliqtisadi“, je razvidno, da je tožeča stranka ustanovni družbenik družbe „Fenicia Tourism Company“. Poleg tega je bila družba Fenicia Tourism Company, v kateri ima tožeča stranka 85 % delnic, po navedbah s spletnega mesta „The Syria Report“ ustanovljena 5. julija 2012 v Tartusu v sektorju razvoja hotelirstva. Iz teh informacij je razvidno tudi, da je sirska ministrstvo za turizem družbi Fenicia Tourism Company oddalo javno naročilo za izgradnjo in upravljanje hotela s štirimi zvezdicami na otoku Arvad s 150 posteljami, ki je ocenjeno na 700 milijonov SYP.

- 84 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne prereka niti svoje vpletenosti v družbo Fenicia Tourism Company niti sklenitve pogodbe s sirskega ministrstvom za turizem. Nasprotno, elementi, ki jih je predložila tožeča stranka, potrjujejo pomen turističnega projekta na otoku Arvad. V zvezi s tem bi v skladu s členom 4 tehničnih specifikacij in členom 4 investicijske pogodbe, ki ju je predložila tožeča stranka, ta projekt moral zajemati hotel s štirimi zvezdicami in od 150 do 200 posteljami, restavracije in kavarne za med 700 in 900 gostov, poslovni center, športno dvorano ter marino s privezi za vsaj 20 čolnov, jaht in ladij za križarjenje. Poleg tega iz obvestila št. 3 sirskega ministrstva za turizem, ki nima datuma in vsebuje javno naročilo za naložbe na več lokacijah v okviru sedmega naložbenega foruma v turističnem sektorju, ki ga je predložila tožeča stranka, izhaja, da skupni investicijski stroški za ta projekt znašajo 700 milijonov SYP.
- 85 Posledično tožeča stranka ima gospodarski interes v turističnem sektorju.
- 86 Ne glede na to pa tožeča stranka v bistvu trdi, da družba Fenicia Tourism Company ne posluje od leta 2012. V podkrepitev te trditve je tožeča stranka predložila davčne obračune te družbe od leta 2014 do leta 2019. V teh davčnih obračunih je navedeno, da družba v navedenih letih ni poslovala.
- 87 Svet te davčne obračune prereka. Natančneje, na eni strani navaja, da je davčna uprava v Tartusu vse davčne obračune za leta od 2014 do 2018 ožigosala in podpisala isti dan. Na drugi strani naj bi obračun za leto 2019 podpisal in ožigosal zgolj računovodja, zaradi česar naj bi se porajali pomisleki glede tega, ali resnično vsebuje poslovne dejavnosti, kakor so bile za to leto predstavljene davčnim organom.
- 88 Po navedbah tožeče stranke so bili obračuni za leta od 2014 do 2018 ožigosani in podpisani isti dan zato, ker glede na to, da v navedenih letih ni poslovala, družba ni bila zavezana predložiti davčnih obračunov. Leta 2018, ko je družba Fenicia Tourism Company želela obnoviti svojo poslovno registracijo, naj bi sirska uprava za notranjo trgovino od nje zahtevala, naj popravi svoj davčni položaj za predhodnih pet let. V zvezi z davčnim obračunom za leto 2019 je tožeča stranka predložila davčno potrdilo, ki sta ga podpisala in ožigosala sirske pooblaščenca računovodja in družba Fenicia Tourism Company. Žig na koncu dokumenta naj bi potrjeval, da je bil 17. marca 2020 predložen finančni upravi v Tartusu. Davčni obračun, glede katerega je tožeča stranka predložila potrdilo o veljavnosti, in davčno potrdilo te družbe v zvezi z letom 2019, naj bi potrjevala, da ni opravljala nobene dejavnosti.
- 89 Ugotoviti je treba, da je finančna uprava iz Tartusa vse davčne obračune družbe Fenicia Tourism Company za leta od 2014 do 2018 dejansko podpisala 9. julija 2019. Čeprav Svet meni, da ta okoliščina poraja določene pomisleke, pa iz tega ni izpeljal nobenega sklepa glede razumnosti in zanesljivosti v smislu sodne prakse, navedene v točki 63 zgoraj. Poleg tega je mogoče pojasnila tožeče stranke v zvezi s to okoliščino, kakor so navedena v točki 88 zgoraj, obravnavati kot verjetna.
- 90 Navedeni davčni obračuni kažejo na to, da družba Fenicia Tourism Company pred letom 2019 ni poslovala. To potrjuje dopis sirskega ministrstva za turizem z dne 25. februarja 2020 v zvezi z investicijsko pogodbo (v nadaljevanju: dopis z dne 25. februarja 2020), ki ga je predložila tožeča stranka. Navedeno ministrstvo se je namreč v tem dopisu sklicevalo na predhodne dopise z dne 22. julija 2019, 1. oktobra 2019 in 14. januarja 2020, v katerih je od tožeče stranke zahtevalo, naj mu posreduje podroben časovni načrt za izvedbo projekta. Ker se projekt leta 2019 še ni začel izvajati, je – brez dokazov Sveta o nasprotnem – razumno sklepati, da tudi družba, zadolžena za izvedbo projekta, pred letom 2019 ni poslovala.

- 91 Ne glede na to pa je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, da ta družba ni poslovala na datum sprejetja izpodbijanih aktov, ali nasploh po letu 2019.
- 92 Tudi ob domnevi, da davčni obračun za leto 2019 potrjuje neobstoje poslovanja družbe Fenicia Tourism Company letu 2019, pa je to dejansko stanje v nasprotju s tistim, ki izhaja iz dopisa z dne 25. februarja 2020. Po navedbah iz tega dopisa je bil 14. julija 2019 podpisan aneks k investicijski pogodbi. Sirsko ministrstvo za turizem je po podpisu tega aneksa od tožeče stranke zahtevalo, naj mu pošlje podroben časovni načrt za izvedbo projekta, in to štirikrat, z dopisi z dne 22. julija in 1. oktobra 2019 ter 14. januarja in 25. februarja 2020. Prav tako je treba ugotoviti, da je sirsko ministrstvo za turizem v zadnjem od navedenih dopisov od tožeče stranke zahtevalo, naj navedeni časovni načrt in druge informacije posreduje v roku desetih dni od navedenega dopisa, sicer si – če odgovora ne bi bilo – „v skladu z določbami podpisanega in ustrezno overjenega aneksa k pogodbi“ pridrži možnost sprožitve sodnega postopka.
- 93 Ker je sirska uprava od navedene družbe začela zahtevati izvrševanje investicijske pogodbe, je torej podpis navedenega aneksa k pogodbi dne 14. julija 2019 indic za to, da je družba Fenicia Tourism Company na ta datum poslovala.
- 94 V zvezi s tem je treba zavriniti trditve tožeče stranke, da je treba omembo aneksa z dne 14. julija 2019 v dopisu z dne 25. februarja 2020 razumeti kot sklicevanje na notranji dokument sirskega ministrstva za turizem, saj je vsakršna drugačna razlaga posledica verjetno nepravilnega prevoda iz arabščine v angleščino. Tožeča stranka namreč na eni strani te trditve ni podprla. Natančneje, ni predložila podrobnosti o tem notranjem dokumentu, niti glede njegove vsebine niti namena, ni pojasnila, v čem naj bi bil prevod nepravilen, niti tega ni podrobneje obrazložila. Na drugi strani iz dopisa z dne 25. februarja 2020 jasno izhaja, da je aneks z dne 14. julija 2019 povezan s pogodbo.
- 95 V tem okviru in ob neobstoju elementov tožeče stranke glede položaja družbe Fenicia Tourism Company v letu 2020, ta ni mogla izpodbiti ugotovitve Sveta, da je navedena družba na datum sprejetja izpodbijanih aktov poslovala.
- 96 V teh okoliščinah je treba skleniti, da tožeča stranka ni uspela izpodbiti ugotovitve iz točke 85 zgoraj, da na podlagi dokazov iz dokumenta WK 1755/2020 INIT izhaja, da ima gospodarske interese v turističnem sektorju.

c) Drugi poslovni interesi tožeče stranke

- 97 Iz članka, objavljenega na spletnem mestu „al Arabiya News“, je razvidno, da ima družba AKSSA v lasti družbo OVO, ki izvaža oljčno olje. Poleg tega je po informacijah, objavljenih na spletnem mestu „Al Janoubia“, tožeča stranka delničar družbe Cham Holding, po informacijah, objavljenih na spletnem mestu MEIRSS, pa član upravnega odbora te družbe. Nazadnje, spletni mesti „Eqstad“ in „al Arabiya News“ navajata, da ima tožeča stranka v lasti tovarno za proizvodnjo zabojnikov iz stekla, plastike in kovine.
- 98 Na prvem mestu tožeča stranka v zvezi z družbo OVO priznava, da je ta družba poslovala med letoma 2003 in 2006, ko je izvažala oljčno olje v Italijo in Španijo za pomembno veletrgovsko maloprodajno skupino. Nasprotno pa navaja, da ko se je ta izvoz zaključil, družba OVO ni več poslovala in je zato prenehala. Pojasnjuje, da je bila ustanovljena 30. maja 2002 in je prenehala 27. junija 2018. V podkrepitev te trditve je tožeča stranka predložila sklep št. 78 direktorata za notranjo trgovino in varstvo potrošnikov iz Tartusa. Ta sklep resda ni datiran, vendar iz njega

jasno izhaja, da je bila poslovna registracija družbe „Olive Virgin Oil Company (OVO Co)“ razveljavljena po prenehanju te družbe 27. junija 2018. Zato je treba ob neobstoju nasprotnih trditev Sveta šteti, da je družba OVO na datum sprejetja izpodbijanih aktov prenehala.

- 99 Na drugem mestu tožeča stranka glede družbe Cham Holding trdi, da je imela leta 2007 v lasti delnice manjše nominalne vrednosti, ki so predstavljale 0,00287 % računovodske vrednosti te družbe, ta delež pa je leta 2011 odsvojila. Tožeča stranka je v podporo svoji trditvi predložila dopis z dne 25. avgusta 2011, naslovljen na predsednika upravnega odbora družbe Cham Holding in v katerem je odstopila kot član te družbe.
- 100 V zvezi s tem Svet navaja, da pismo o odstopu ni običajen način za odsvojitve delnic.
- 101 V repliki je tožeča stranka navedla, da je bil edini način za odsvojitve delnic v tej družbi leta 2011 pismo o odstopu, saj so delnice družbe po letu 2012 izgubile vrednost. Poleg tega je v prilogi k repliki predložila potrdilo o lastništvu delnic in seznam članov upravnega odbora te družbe, med katerimi ni njenega imena.
- 102 Ugotoviti je treba, da imena tožeče stranke dejansko ni na seznamu članov upravnega odbora družbe Cham Holding. Vendar tožeča stranka ni dokazala, da je navedeni odstop *ipso facto* pomenil odsvojitve njenega deleža v družbi Cham Holding. Argument tožeče stranke, da je bil odstop edini način za odsvojitve delnic, saj naj bi po letu 2012 izgubile vrednost, ni prepričljiv, ker vsekakor trdi, da je ta delež odsvojila pred letom 2012.
- 103 Poleg tega je treba ugotoviti, da čeprav je status delničarja tožeče stranke v družbi Cham Holding po informacijah, ki jih je objavila tiskovna agencija Reuters, stvar preteklosti, pa je v informacijah, objavljenih na spletnih mestih „Eqstad“ in „Al Janoubia“, navedeno samo to, da se je iz navedene družbe umaknila po sprejetju „sankcij“ proti zadnjenavedeni, ni pa omenjeno, da je odsvojila delnice, katerih imetnik je bila. Na podlagi pojasnil tožeče stranke ni izključeno, da umik, na katerega je napoteno v navedenih člankih, napotuje na njen odstop iz upravnega odbora družbe Cham Holding. Poleg tega se je po informacijah, objavljenih na spletnem mestu „al Arabiya News“, tožeča stranka zgolj predstavljala kot nekdo, ki nima več delnic v tej družbi. Drugače povedano, zadnjenavedeni vir ne potrjuje, da tožeča stranka ni več delničar družbe Cham Holding, ampak samo to, da tako trdi.
- 104 Brez dokazov tožeče stranke o tem, da na datum sprejetja izpodbijanih aktov ni bila več delničar družbe Cham Holding, je treba šteti, da je to še vedno bila.
- 105 Na tretjem mestu, v zvezi s tovarno za proizvodnjo zabojskih iz stekla, plastike in kovine je treba ugotoviti, da so informacije s spletnih mest „Eqstad“ in „al Arabiya News“ glede te tovarne zelo nejasne, saj ne navajajo niti imena te tovarne niti datuma njene ustanovitve. Svet na obravnavi ni predložil dodatnih elementov glede te tovarne. Zato je treba šteti, da ni zadostno pravno dokazano, da je tožeča stranka lastnik take tovarne.
- 106 Iz navedenega izhaja, da je tožeča stranka dokazala, da je družba OVO na datum sprejetja izpodbijanih aktov prenehala. Ni pa dokazala, da ni več delničar družbe Cham Holding. Poleg tega Svet ni zadostno dokazal obstoja tovarne za proizvodnjo zabojskih iz stekla, plastike in kovine, katere lastnik naj bi bila tožeča stranka.

107 V teh okoliščinah je treba skleniti, da tožeča stranka ima gospodarski interes poleg gospodarskih interesov v pomorskem in turističnem sektorju, ki izhaja iz imetništva delnic v družbi Cham Holding.

d) Funkcije tožeče stranke v več organih in institucijah

108 Iz informacij, objavljenih na spletnih mestih „Aliqtisadi“, „Eqtsad“, „Enab Baladi“ in „al Arabiya News“, je razvidno, da je tožeča stranka predsednik sirske zbornice za pomorsko plovbo in direktor sirske-turške gospodarske zbornice. Status tožeče stranke kot predsednika sirske zbornice za pomorsko plovbo je razviden tudi iz informacij, objavljenih na spletnem mestu „Syriandays“. V skladu z informacijami, objavljenimi na spletnih mestih „Eqtsad“ in „al Arabiya News“, je tožeča stranka tudi podpredsednik sirske-ruske gospodarske zbornice. Nazadnje, v članku, objavljenem na spletnem mestu „al Arabiya News“, je navedeno, da je bila tožeča stranka častni veleposlanik Turčije v Siriji.

109 Na prvem mestu, tožeča stranka glede funkcije predsednika sirske zbornice za pomorsko plovbo v bistvu navaja, da je s te funkcije odstopila februarja 2019. V podporo tej trditvi je predložila sklep št. 198 sirskega ministrstva za promet z dne 13. februarja 2019 (v nadaljevanju: sklep št. 198). V navedenem sklepu je navedeno, da so bile volitve na seji generalne skupščine dne 4. februarja 2019. Ta sklep poleg tega vsebuje seznam imen članov odbora direktorjev navedene zbornice, med katerimi ni imena tožeče stranke. Tožeča stranka je predložila tudi zapisnik letne skupščine te zbornice z dne 5. aprila 2019 (v nadaljevanju: zapisnik), v katerem so navedena imena novoizvoljenih članov odbora direktorjev, med njimi tudi ime njegovega predsednika. Imena tožeče stranke na tem seznamu ni.

110 Najprej je treba ugotoviti, da čeprav dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, v nasprotju z njenimi trditvami ne dokazujejo, da je odstopila s funkcije predsednika sirske zbornice za pomorsko plovbo, pa potrjujejo, da na to funkcijo ni bila znova izvoljena.

111 Dalje, res je – kot navaja Svet – da informacije iz sklepa št. 198 in informacije iz zapisnika niso enake.

112 Vendar je tožeča stranka na obravnavi navedla – ne da bi ji Svet učinkovito nasprotoval – da sklep št. 198 in zapisnik izhajata iz različnih faz postopka imenovanja članov odbora direktorjev sirske zbornice za pomorsko plovbo. V tem okviru zapisnik spada v zadnjo fazo navedenega postopka, zato je število oseb v njem večje od tistega iz sklepa št. 198.

113 Nazadnje je treba ugotoviti, da eden od virov informacij iz dokumenta WK 1755/2020 INIT, in sicer spletno mesto „Enab Baladi“, omenja tožečo stranko kot „prvega“ predsednika sirske zbornice za pomorsko plovbo, na podlagi česar bi bilo mogoče sklepati, da to ob sprejetju izpodbijanih aktov ni bila več.

114 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanih aktov ni bila več predsednik sirske zbornice za pomorsko plovbo.

115 Na drugem mestu, tožeča stranka v zvezi s sirske-turško gospodarsko zbornico trdi, da ni njen direktor in da je ta organ leta 2013 vsekakor prenehal. Tožeča stranka je v podporo svoji trditvi predložila sklep št. 247 sirskega ministrstva za gospodarstvo in zunanjo trgovino z dne 23. maja 2013, ki določa razpustitev „svetov sirskega poslovanja“. Ta sklep je poleg tega določal, da bodo te zbornice v prihodnje reformirane.

- 116 Resda je treba ugotoviti – kot je navedel Svet – da zgoraj navedeni sklep št. 247 sirskega ministrstva za gospodarstvo in zunanjo trgovino posebej ne omenja sirsko-turške gospodarske zbornice. Vendar ta sklep, ki je splošni akt, v členu 1 navaja svete sirskih poslovnežev, kar pomeni, da je treba sirsko-turško gospodarsko zbornico obravnavati kot tako, ki spada na njegovo področje uporabe.
- 117 Poleg tega je v članku s spletnega mesta „al Arabiya News“ navedeno, da je bila tožeča stranka leta 2012 direktor te zbornice, kar kaže na to, da pozneje to ni bila več.
- 118 Ob upoštevanju navedenih dveh dejanskih okoliščin in tega, da drugi dokazi, s katerimi želi Svet dokazati, da je imela tožeča stranka status direktorja sirsko-turške gospodarske zbornice, ne vsebujejo informacij, na podlagi katerih bi bilo mogoče z zadostno gotovostjo sklepati, da je bila sirsko-turška gospodarska zbornica v skladu s členom 2 sklepa št. 247 vzpostavljena in da je bila tožeča stranka znova imenovana za direktorja, se poraja dvom v to, ali je tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanih aktov res bila direktor sirsko-turške gospodarske zbornice, tako da je treba skleniti, da Svet ni pravno zadostno dokazal, da je tožeča stranka zasedala to funkcijo.
- 119 Na tretjem mestu, tožeča stranka v zvezi s sirsko-rusko gospodarsko zbornico trdi, da ni več niti član niti podpredsednik tega organa. Po navedbah tožeče stranke je bila ta zbornica razpuščena leta 2013. Poleg tega naj bi bil po letu 2013 vzpostavljen nov odbor, ki je zajemal samo člane iz držav, naklonjenih sirskemu režimu.
- 120 V zvezi z domnevno razpustitvijo sirsko-ruske gospodarske zbornice tožeča stranka v bistvu napotuje na sklep št. 247 sirskega ministrstva za gospodarstvo in zunanjo trgovino z dne 23. maja 2013, naveden v točki 115 zgoraj.
- 121 Vendar tožeča stranka v repliki omenja tudi ustanovitev novega odbora leta 2013, kar kaže na to, da je bila sirsko-ruska gospodarska zbornica v skladu s členom 2 sklepa št. 247 kmalu po razpustitvi vzpostavljena.
- 122 Tožeča stranka je v podporo svoji trditve, da ni več član tega organa, predložila posnetek zaslona spletnega mesta sirsko-ruske gospodarske zbornice, na kateri je navedena sestava te zbornice. Kljub temu pa je treba ugotoviti, da ta dokument ne vsebuje nobenega datuma, tožeča stranka pa ga na vprašanje na obravnavi ni navedla, zato ni mogoče potrditi, da navedeni dokument dejansko odraža sestavo zbornice na datum sprejetja izpodbijanih aktov. Zato tožeča stranka ni zadostno utemeljila svoje trditve, da na datum sprejetja izpodbijanih aktov ni bila več član sirsko-ruske gospodarske zbornice.
- 123 Posledično tožeča stranka ni veljavno izpodbila ugotovitve, da je bila na datum sprejetja izpodbijanih aktov podpredsednik sirsko-ruske gospodarske zbornice.
- 124 Na četrtem mestu, tožeča stranka zanika njen status častnega veleposlanika Turčije v Siriji, in trdi, da je bila od 1. marca 2009 do leta 2020 častni konzul Turčije v Tartusu. Po navedbah tožeče stranke je ta funkcija izključno častna in ni namenjena uresničevanju gospodarskih ali poslovnih ciljev. V zvezi s tem je tožeča stranka v bistvu opisala vlogo častnega konzula, čigar naloge naj bi bile zlasti zagotavljanje konzularnih storitev in pomoč državljanom države, ki ga je imenovala, ter sodelovanje pri komercialni promociji navedene države.

- 125 Ugotoviti je treba, da je edini dokaz, ki ga je Svet predložil za to, da je tožeča stranka častni veleposlanik Turčije v Siriji, članek, objavljen 8. junija 2018 na spletnem mestu „al Arabiya News“. Na podlagi tega članka pa ni mogoče z zadostno gotovostjo trditi, da je tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanih aktov to funkcijo še vedno zasedala. V njem je namreč navedeno samo to, da je tožeča stranka tak veleposlanik „bila“ (*was*). Za primerjavo, v tem članku je navedeno, da je tožeča stranka od ustanovitve sirsko-ruske gospodarske zbornice njen član.
- 126 Zato je treba skleniti, da Svet ni zadostno pravno dokazal, da je bila tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanih aktov še vedno častni veleposlanik Turčije v Siriji.
- 127 Na podlagi navedenega izhaja, da je bila tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanih aktov podpredsednik sirsko-ruske gospodarske zbornice. Je pa dokazala, da ob sprejetju izpodbijanih aktov ni bila več predsednik sirske zbornice za pomorsko plovbo. Poleg tega Svet ni zadostno dokazal statusa tožeče stranke kot direktorja sirsko-turške gospodarske zbornice in njene vloge kot častni veleposlanik Turčije v Siriji.

e) Sklep o statusu tožeče stranke kot v Siriji delujočega vodilnega poslovneža

- 128 Na podlagi navedenega je treba skleniti, da je Svet predložil sklenjen krog dovolj konkretnih, natančnih in skladnih indicev, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da je tožeča stranka v Siriji delujoč vodilni poslovnež zaradi svojih gospodarskih interesov, zlasti v sektorju pomorske plovbe in turizma, in zaradi vodilne funkcije v sirsko-ruski gospodarski zbornici.

f) Povezanost s sirskim režimom

- 129 Tožeča stranka v bistvu trdi, da lahko Svet imena v Siriji delujočih vodilnih poslovnežev na seznam uvrsti samo, če so ti dejansko povezani s sirskim režimom, če lahko vplivajo nanj ali pomenijo nevarnost za izognitev. V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da tudi če bi jo bilo treba obravnavati kot v Siriji delujočo uspešno ali vplivno osebo, pa ni niti povezana s sirskim režimom niti ni del ožjega kroga v Siriji delujočih vodilnih poslovnežev, opredeljenega v uvodni izjavi 6 Sklepa 2015/1836.
- 130 Ugotoviti je treba, da je bilo v obravnavanem primeru ime tožeče stranke na zadevna seznama uvrščeno v zakonodajnem okviru Sklepa 2013/255, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2015/1836. V zvezi s tem je bilo s Sklepom 2015/1836 kot objektivno, samostojno in zadostno merilo za uvrstitev na seznam med drugim uvedeno merilo „v Siriji delujočih vodilnih poslovnežev“, tako da Svetu ni več treba dokazati niti obstoja povezave med to kategorijo oseb in sirskim režimom v smislu Sklepa 2013/255, kakor ga je bilo treba razumeti pred spremembo, niti obstoja povezave med to kategorijo oseb in podporo temu režimu ali obstoja koristi od tega režima, saj je za uporabo zadevnih omejevalnih ukrepov proti neki osebi dovolj, da je ta oseba v Siriji delujoči vodilni poslovnež. Zato iz Sklepa 2013/255, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2015/1836, nikakor ne izhaja, da bi moral Svet dokazati, da sta kumulativno izpolnjena tako pogoj v zvezi s položajem vodilnega poslovneža kot zadostna povezanost z režimom (glej v tem smislu sodbi z dne 9. julija 2020, Haswani/Svet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, točke od 71 do 74, in z dne 4. aprila 2019, Sharif/Svet, T-5/17, EU:T:2019:216, točki 55 in 56 (neobjavljeni), ter sklep z dne 11. septembra 2019, Haswani/Svet, T-231/15 RENV, neobjavljen, EU:T:2019:589, točka 56).

- 131 V tem smislu je Splošno sodišče ugotovilo, da je iz merila v zvezi s statusom „v Siriji delujočih vodilnih poslovnežev“ mogoče izpeljati izpodbojno domnevo o povezavi s sirskim režimom (glej v tem smislu sodbo z dne 4. aprila 2019, Sharif/Svet, T-5/17, EU:T:2019:216, točka 106, in sklep z dne 11. septembra 2019, Haswani/Svet, T-231/15 RENV, neobjavljen, EU:T:2019:589, točka 60). Ta domneva se uporabi, če lahko Svet dokaže ne samo to, da je oseba v Siriji delujoči poslovnež, ampak tudi, da jo je mogoče opredeliti kot vplivno. Kot je razvidno iz besedila uvodne izjave 6 Sklepa 2015/1836, je namreč prav vpliv, ki ga lahko imajo te kategorije oseb na sirski režim, tisto, kar želi Svet izkoristiti, da bi te osebe – z omejevalnimi ukrepi, ki jih je sprejel proti njim – spodbudil, da pritisnejo na sirski režim, da bi ta spremenil svojo politiko zatiranja. Torej, ko Svet uspe dokazati, da poslovnež lahko vpliva na navedeni režim, se domneva povezava med navedeno osebo in sirskim režimom.
- 132 Kljub temu pa je treba opozoriti, da to, da Splošno sodišče upošteva pravila o dokaznem bremenu in izvajanju dokazov na področju omejevalnih ukrepov, pomeni, da spoštuje načelo, ki je določeno v ustaljeni sodni praksi, navedeni zgoraj v točki 38 in na katero je Sodišče opozorilo v sodbi z dne 11. septembra 2019, HX/Svet (C-540/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:707, točke od 48 do 50), v skladu s katerim dokazno breme v primeru izpodbijanja utemeljenosti razlogov za uvrstitev na seznam v bistvu nosi institucija.
- 133 Zato tožeči stranki za ovrženje domneve o povezavi s sirskim režimom ni mogoče naložiti previsokega dokaznega standarda. Tako je treba šteti, da je ta uspela ovreči domnevo o povezavi s sirskim režimom, če navede utemeljitve ali elemente, s katerimi je mogoče resno omajati zanesljivost dokazov, ki jih je predložil Svet, ali njihovo presojo, zlasti glede na pogoje iz člena 27(3) in člena 28(3) Sklepa 2013/255, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2015/1836, ali če v skladu s členom 27(3) in členom 28(3) tega sklepa sodišču Unije predloži sklenjen krog indicev o neobstoju ali prenehanju povezave s sirskim režimom, o neobstoju vpliva na navedeni režim ali o tem, da ne pomeni realne nevarnosti za izognitev omejevalnim ukrepom (sodba z dne 8. julija 2020, Zubedi/Svet, T-186/19, EU:T:2020:317, točka 71).
- 134 Uvodoma je treba preveriti, ali se Svet pri dokazovanju povezave tožeče stranke s sirskim režimom zaradi gospodarskih dejavnosti tožeče stranke opira samo na domnevo o povezavi v smislu sodne prakse, navedene v točkah 130 in 131 zgoraj. V tem smislu je treba preučiti, ali dokazi iz dokumenta WK 1755/2020 INIT, ki jih je predložil Svet, izrecno dokazujejo povezavo med gospodarskimi dejavnostmi tožeče stranke in sirskim režimom, ali pa se Svet opira le na domnevo o povezavi, kakor je bilo pravkar opozorjeno.
- 135 V zvezi s tem, prvič, glede družbe AKSSA z nobenim dokazom iz dokumenta WK 1755/2020 INIT ni mogoče dokazati konkretne povezanosti te pomorske agencije – ki sicer ni edina agencija v Siriji – s sirskim režimom.
- 136 Drugič, glede družbe Fenicia Tourism Company je s spletnega mesta „The Syria Report“ razvidno – kar je tožeča stranka potrdila – da je podpisala pogodbo s sirskim ministrstvom za turizem.
- 137 Tretjič, iz dokumenta WK 1755/2020 INIT, zlasti iz člankov tiskovne agencije Reuters in s spletnega mesta „Al Janoubia“, izhaja, da družba Cham Holding, ki je v lasti Ramija Makhoulfa, zaveznika sirskega režima in bratranca Basharja Al-Assada, vzdržuje vezi s sirskim režimom.

- 138 Nazadnje, četrtič, glede funkcije tožeče stranke v sirsko-ruski gospodarski zbornici je treba ugotoviti, da dokazi, ki jih je predložil Svet, ne omogočajo ugotovitve statusa navedene gospodarske zbornice v razmerju do sirskega režima. Poleg tega v dokazih povezave med sirsko-rusko gospodarsko zbornico in sirskim režimom nikjer niso podrobneje navedene. Zato dokument WK 1755/2020 INIT ne omogoča opredelitve povezave, ki naj bi obstajala med funkcijo tožeče stranke in sirskim režimom.
- 139 Edina elementa, ki ju je Svet – poleg opiranja na domnevo povezave s sirskim režimom – predložil kot dokaz povezave tožeče stranke s sirskim režimom, se torej nanašata na eni strani na družbo Fenicia Tourism Company in na drugi strani na družbo Cham Holding.
- 140 V zvezi z družbo Fenicia Tourism Company je treba ugotoviti, da čeprav je podpisala pogodbo s sirskim ministrstvom za turizem, kakor je ugotovljeno v točki 179 spodaj, okoliščine, v katerih je bila ta pogodba sklenjena, kakor tudi konkretna izvedba turističnega projekta na otoku Arvad, niso jasne, tako da se Svet, ki nosi dokazno breme, pri dokazovanju povezave tožeče stranke s sirskim režimom v smislu uvodne izjave 6 Sklepa 2015/1836 (glej točko 9 zgoraj) ne more opirati samo na to pogodbo.
- 141 Glede družbe Cham Holding pa je tožeča stranka dokazala, da je zapustila upravni odbor te družbe in da ni več njen delničar. Noben dokaz, ki ga je predložil Svet, pa ne pojasnjuje, kako je kljub distanciranju, o katerem govori tožeča stranka, ohranjala posebne povezave z družbo Cham Holding ali Ramijem Makhoulom in širše s sirskim režimom.
- 142 Svet se lahko torej pri dokazovanju povezave med tožečo stranke in sirskim režimom opira samo na domnevo o povezavi s tem režimom. Zato je treba presoditi, ali je mogoče z elementi, ki jih je navedla tožeča stranka, ovreči domnevo o povezavi s sirskim režimom.
- 143 V tem okviru je treba preučiti trditve tožeče stranke, s katerimi skuša dokazati, da ni povezana s sirskim režimom, da nima vpliva nanj in da ne pomeni nevarnosti za izognitev.
- 144 Na prvem mestu, tožeča stranka v bistvu trdi, da je leta 2012 zaradi ravnanja sirskega režima, ki mu nasprotuje, zapustila Sirijo in se preselila v Libanon. Po letu 2012 naj bi bila v Siriji samo dvakrat.
- 145 Ugotoviti je treba, da med strankama ni sporno, da tožeča stranka od leta 2012 živi v Libanonu. Vendar ta okoliščina ne pomeni nujno, da tožeča stranka nima več gospodarskih interesov v Siriji ali da nima več funkcij v organih in institucijah, povezanih z gospodarskim življenjem v tej državi. Kot izhaja iz točke 128 zgoraj, pa je Svet predložil sklenjen krog indicev, ki v bistvu kažejo na to, da ima tožeča stranka še naprej gospodarske interese v Siriji. Poleg tega tudi ob domnevi, da je tožeča stranka šla v Sirijo na pogreb svoje matere, to ne pomeni, da ni šla tja tudi ob drugih priložnostih. Sicer pa to, kolikokrat je bila po preselitvi v Libanon v Siriji, niti ni upoštevno, saj ima tožeča stranka še naprej interese v Siriji.
- 146 Na drugem mestu, po navedbah tožeče stranke je imelo njeno nasprotovanje sirskemu režimu negativne posledice zanjo. Natančneje, sirska tajna služba naj bi po njenem odhodu iz Sirije zoper njo izdala nalog za prijetje. Tožeča stranka je v podporo svoji trditvi predložila okrožnico sirskega oddelka za javno varnost z dne 21. oktobra 2014, v kateri je v zvezi z okrožnico z dne 18. oktobra 2014 o uvedbi preiskave proti nekaterim osebam navedeno, da je treba tožečo stranko izvzeti iz zadnjenavedene okrožnice zaradi „prenehanja razlogov“.

- 147 To, da je bila tožeča stranka leta 2014 predmet preiskave, v okoliščinah obravnavane zadeve ni indic za to, da ni povezav s sirskim režimom. Ugotoviti je treba namreč, da je bila iz navedene preiskave izvzeta že tri dni po tem, ko je bila vanjo vključena, in da iz spisa ni razvidno, da bi sirski organi zoper njo v tem kratkem času kakor koli ukrepali. Poleg tega je treba – tako kot Svet – ugotoviti, da v dokumentu, ki ga je predložila tožeča stranka, niti razlogi za vključitev njenega imena v navedeno preiskavo niti tisti, iz katerih je bilo ocenjeno, da teh razlogov ni več, niso podrobneje pojasnjeni. Tožeča stranka v zvezi z tem navaja, da „nalogi za prijetje“ sirske tajne službe niso obrazloženi in da za te dokumente velja vojno pravo. Čeprav se ta pojasnila zdijo razumno prepričljiva, pa jih tožeča stranka ni podprla in ni pojasnila, zakaj je bila po njenem mnenju uvedena navedena preiskava, razen domnevne želje sirskega režima, da ji škoduje. Nazadnje je treba ugotoviti tudi, da zoper tožečo stranko na datum sprejetja izpodbijanih aktov – torej šest let po izdaji tega naloga – ni potekala preiskava sirskega oddelka za javno varnost.
- 148 Na tretjem mestu, tožeča stranka trdi, da podpira humanitarne in civilne organizacije, ki nasprotujejo sirskega režimu in zagotavljajo pomoč in podporo sirskega beguncem. Poleg tega tožeča stranka v bistvu trdi, da se je zaradi razprave o zatiranju, ki ga izvaja sirski režim, srečala s predstavniki evropskih držav.
- 149 V podporo svojim trditvam je tožeča stranka, prvič, predložila izjavo nekdanjega veleposlanika Francoske republike v Siriji in Suverenega malteškega viteškega reda v Libanonu z dne 20. aprila 2020. V tej izjavi nekdanji veleposlanik navaja, da je tožečo stranko spoznal med bivanjem v Siriji in da je imel z njo prijateljske odnose. V bistvu pojasnjuje, da je tožečo stranko po letu 2011 srečal v Libanonu in da je ta izkazala interes za humanitarne dejavnosti Suverenega malteškega viteškega reda v Libanonu v zvezi s sirskega begunci, za katere je zagotovila finančno pomoč. Nazadnje navaja, da je tožeča stranka ob srečanjih z njim opozarjala na „dramatičen položaj“ v Siriji. Navaja, da je v izjavah tožeče stranke ves čas zaznavala močno zadržanost glede vladajočega režima, ki ga je pogosto močno kritizirala in mu pripisovala odgovornost za poslabšanje razmer v državi.
- 150 Drugič, tožeča stranka je predložila dopis z dne 27. aprila 2020 od osebe, ki dela za eno od humanitarnih organizacij. [zaupno]¹ V zvezi s temi dejavnostmi je tožeča stranka poleg opisa v navedenem dopisu več informacij navedla v repliki. [zaupno]
- 151 Tretjič, tožeča stranka je predložila dopis z dne 27. aprila 2020 od še ene osebe iz druge humanitarne organizacije. [zaupno]
- 152 Četrto, tožeča stranka je predložila dopis z dne 27. aprila 2020 od tretje osebe. [zaupno]
- 153 Petič, tožeča stranka navaja, da je njena družina vključena v Fenicia Maritime Training Centre. V bistvu gre za izobraževalno ustanovo s področja pomorstva v Siriji, ki so jo ustanovili njeni sinovi, da bi zagotavljala izobraževanja mladih prebivalcev otoka Arvad po simbolični ceni. V zvezi s tem dejavnosti tega centra niso pridobitne. Po navedbah tožeče stranke ta center ponuja alternativo mladim prebivalcem otoka Arvad, ki se bojijo vpoklica v vojsko ali aretacije. Splošneje tožeča stranka navaja, da se prebivalci otoka Arvad obravnavajo kot nasprotniki režima, saj pripadajo sunitiski veji islama.

¹ Prikriti zaupni podatki.

- 154 Najprej je treba ugotoviti, da trditve tožeče stranke, da je v bistvu njeno vključenost v Fenicia Maritime Training Centre treba razumeti kot znak njenega nasprotovanja sirskemu režimu, ne podpira niti vsebina potrdila z dne 23. decembra 2019 o akreditaciji izobraževalne ustanove niti tisto, ki vsebuje cenik navedene ustanove z dne 1. julija 2020. Tožeča stranka pa v podporo svoji trditvi ni predložila nobenega drugega dokaza.
- 155 Dalje, glede izjav, ki jih je predložila tožeča stranka, je treba ugotoviti, da je sodišče Unije, ker ni predpisov Unije o pojmu dokaza, določilo načelo prostega predlaganja dokazov ali svobode glede dokaznih sredstev, ki ga je treba razumeti kot možnost, da se določeno dejstvo dokaže s kakršnimi koli dokaznimi sredstvi, kot so pričanja, listinski dokazi in priznanja. Soodnosno s tem je sodišče Unije določilo načelo proste presoje dokazov, v skladu s katerim je odločitev o verodostojnosti ali dokazni vrednosti dokaza prepuščena prepričanju sodišča (glej sodbo z dne 13. decembra 2018, Iran Insurance/Svet, T-558/15, EU:T:2018:945, točka 153 in navedena sodna praksa).
- 156 Poleg tega je treba za ugotovitev dokazne vrednosti dokumenta upoštevati več elementov, kot so izvor dokumenta, okoliščine njegovega nastanka, njegov prejemnik in vsebina, ter se vprašati, ali se zdi glede na te elemente informacija, ki jo dokument vsebuje, razumna in zanesljiva (glej sodbo z dne 13. decembra 2018, Iran Insurance/Svet, T-558/15, EU:T:2018:945, točka 154 in navedena sodna praksa).
- 157 V zvezi z, natančneje, izpovedbami prič je treba navesti, da njihovo zanesljivost in verodostojnost potrjuje njihova celovita skladnost, predvsem pa jih pri večini bistvenih točk potrjujejo drugi objektivni dokazi v spisu (glej v tem smislu sodbo z dne 12. maja 2015, Dalli/Komisija, T-562/12, EU:T:2015:270, točka 78).
- 158 V obravnavani zadevi je treba, prvič, ugotoviti, da gre pri izjavah, ki jih je predložila tožeča stranka, za izjave nekdanjega veleposlanika Francoske republike in Suverenega malteškega viteškega reda ter oseb z visokimi funkcijami v humanitarnih organizacijah. Svet tega ne izpodbija.
- 159 Drugič, na podlagi nobenega elementa v spisu ni mogoče domnevati, da imajo avtorji teh izjav osebni interes v obravnavanem sporu ali da so med seboj povezane, zato ni mogoče domnevati, da so se pri predložitvi usklajenih izjav tožeči stranki uskladile. Sicer pa Svet tega niti ne zatrjuje.
- 160 Tretjič, naslovnik teh izjav je Splošno sodišče. Avtorji teh izjav, zlasti nekdanji veleposlanik Francoske republike in Suverenega malteškega viteškega reda, so bili torej ob nastanku teh dokumentov v celoti seznanjeni ne samo s sistemom omejevalnih ukrepov Unije v zvezi s Sirijo in njihovim ciljem, kakor izhaja iz točk 2, 5 in 9 zgoraj, ampak tudi s tem, kaj pomeni vložitev te tožbe za tožečo stranko.
- 161 Četrtič, vse štiri izjave se vsebinsko ujemajo. Vse opisujejo tožečo stranko kot javnega kritika politike sirskega režima in nekoga, ki je zagotovil finančno pomoč programom za podporo sirskim beguncem.
- 162 Petič, glede objektivnih elementov iz spisa, ki potrjujejo vsebino izjav, ki jih je predložila tožeča stranka, v skladu s sodno prakso iz točke 157 zgoraj, je treba ugotoviti, da je tožeča stranka predložila izmenjana elektronska sporočila, ki kažejo na to, da je bila v stiku s tajništvom takratnega veleposlanika Francoske republike, torej ne s tistim, ki je predložil izjavo, zaradi organizacije srečanja leta 2016, in da je leta 2013 organizirala večerjo, na katero so bili povabljeni takratni veleposlanik Kraljevine Španije, še en španski diplomat in takratna veleposlanica Unije v Libanonu, zadnjenavedena pa je potrdila udeležbo na navedeni večerji.

- 163 Nazadnje je treba, šestič, ugotoviti, da Svet ni navedel nobene trditve, s katero bi omajal zanesljivost izjav, ki jih je predložila tožeča stranka.
- 164 Zato je treba izjavam, ki jih je predložila tožeča stranka, priznati razumnost in zanesljivost v skladu s sodno prakso iz točke 156 zgoraj.
- 165 Vsebinsko vse te izjave kažejo na to, da je tožeča stranka močno kritizirala politiko sirskega režima, pa tudi, da je finančno pomagala humanitarnim organizacijam, ki so podpirale sirske begunce. Poleg tega potrjujejo, da je tožeča stranka vzdrževala stike z diplomatskimi predstavniki držav članic Unije in same Unije.
- 166 Res je, kot navaja Svet, da tožeča stranka ni predložila dodatnih informacij o dejavnostih humanitarnih organizacij, ki naj bi jih podpirala, ali o njihovem nasprotovanju sirskemu režimu, razen tega, kar izhaja iz zgoraj navedenih izjav in njenih pisanj. Treba pa je ugotoviti, da Svet ne trdi, da te humanitarne organizacije ne obstajajo. Ker je imel torej Svet na voljo imena teh organizacij, bi lahko predložil indice, da njihove dejavnosti niso take, kakršne so jih v svojih izjavah opisali njihovi avtorji ali tožeča stranka v njenih pisanjih.
- 167 Poleg tega Svet meni, da je tožeča stranka verjetno poskušala prikriti svoje povezave s sirskim režimom, da ne bi ogrozila svojih mednarodnih dejavnosti in stikov z evropskimi in svetovnimi partnerji. Zato je tožeča stranka poskrbela za to, da se je ukvarjala z dobrodelnimi dejavnostmi in v svojih mednarodnih stikih izražala pomisleke glede režima.
- 168 Na obravnavi je Svet Splošnemu sodišču povedal, da je članek s spletnega mesta „Eqstad“ dokaz za ravnanje tožeče stranke, s katerim je prikrivala povezave s sirskim režimom.
- 169 Vendar ta indic ne zadostuje za utemeljitev trditve Sveta. V tem članku namreč na eni strani niso obravnavane povezave tožeče stranke s humanitarnimi organizacijami ali predstavniki držav članic Unije, ampak njena selitev v Libanon, na drugi strani pa tega ne potrjuje noben drug dokaz.
- 170 Nazadnje, Svet ni predložil nobenega elementa, s katerim bi omajal vsebino izjav, ki jih je predložila tožeča stranka. Svet je na vprašanje o tem na obravnavi navedel samo to, da jih je treba pretehtati skupaj z dokazi, ki jih je sam predložil, ni pa navedel ničesar konkretnega, da bi jih ovrigel.
- 171 Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da izjave, ki jih je predložila tožeča stranka, dokazujejo, da se je ta distancirala od sirskega režima in da je financirala humanitarne projekte v pomoč sirskim beguncem.
- 172 Na četrtem mestu, po navedbah tožeče stranke je sirski režim še posebej zmotilo, da ji je bilo prek družbe Fenicia Tourism Company oddano javno naročilo v zvezi s turističnim razvojem otoka Arvad, nato pa zavrnila vlaganje vanj in se lotila gradnje hotela. Po zatrjevanju tožeče stranke ji je to, da ji je bilo oddano navedeno javno naročilo, v bistvu omogočilo znova prevzeti nadzor nad zemljišči, v zvezi s katerimi je bila njena družina razlaščena leta 1983. Kljub temu pa v okviru tega projekta ni izvedla nobene naložbe, zaradi česar naj bi ji režim grozil s sprožitvijo sodnega postopka.
- 173 V podporo svojim trditvam je tožeča stranka predložila na eni strani odlok sirskega predsednika št. 3053, ki ga je sirsko ministrstvo za turizem prejelo 1. januarja 1983 in katerega člen 1 določa razlastitev zemljišč na otoku Arvad zaradi izvedbe turističnega projekta, in na drugi strani tri

dokumente v zvezi z zemljišči v lasti določenih oseb, katerih priimek je med drugim Sabra. Prva dva dokumenta z dne 21. januarja 1962 oziroma 1. marca 1977 ne omenjata imena tožeče stranke. Tretji dokument direktorata za nepremičnine iz Tartusa z dne 25. maja 2006 pa omenja ime tožeče stranke. Nazadnje, tožeča stranka je predložila dokument brez datuma, po katerem je bilo zemljišče v lasti njegovega dedka razlaščno v okviru turističnega projekta na otoku Arvad.

- 174 Najprej je treba opozoriti, da je tožeča stranka v repliki pojasnila, da niso bila razlaščna vsa zemljišča v lasti njene družine na otoku Arvad, saj nekatera niso na tistem delu otoka, na katerem je režim želel razvijati svoj turistični projekt. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je tožeča stranka predložila samo dokaz o razlastitvi enega zemljišča v lasti enega člana njene družine.
- 175 Dalje, tožeča stranka ne zanika, da je avgusta 2012 nakazala znesek, ki ustreza stroškom udeležbe v postopku javnega naročila v višini 1 % skupnih ocenjenih stroškov v zvezi s projektom, in sicer po navedbah tožeče stranke 7 milijonov SYP, kar je približno 88.501 EUR. Ti stroški so bili plačani brez možnosti povračila. Tožeča stranka je predložila tudi dokaz, da je maja 2013 nakazala garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v višini 14.316.600 SYP (približno 113.732 EUR).
- 176 Priznati je treba, da je nakazilo navedenih zneskov oblika naložbe v turistični projekt na otoku Arvad, čeprav tožeča stranka v bistvu trdi, da ne gre za naložbo, ki jo je sirski režim od nje pričakoval.
- 177 Nasprotno pa je treba ugotoviti, da Svet ni dokazal, da je tožeča stranka izvedla druga nakazila ali druge naložbe v turistični projekt na otoku Arvad.
- 178 Nazadnje, kot je bilo v bistvu navedeno v točki 90 zgoraj, je tožeča stranka dokazala, da družba Fenicia Tourism Company do leta 2019 ni poslovala. Resda – kot je sicer navedeno v točki 95 zgoraj – ni mogoče izključiti možnosti, da je navedeno podjetje na datum sprejetja izpodbijanih aktov poslovalo. Vendar je – kot je navedeno v točkah 92 in 93 zgoraj – dokaz o poslovanju te družbe povezan z dopisom z dne 25. februarja 2020, v katerem je bilo tožeči stranki zagroženo s sprožitvijo sodnega postopka, če bo vztrajala pri tem, da pogodbe ne bo izvršila.
- 179 Iz navedenega izhaja, da čeprav je bila tožeča stranka dejansko udeležena pri turističnem projektu na otoku Arvad in ga je bila v skladu z dopisom z dne 25. februarja 2020 dolžna izvesti, pa okoliščine, v katerih je pridobila ta projekt, in glede njegove konkretne izvedbe niso jasne. Splošno sodišče ugotavlja, da ni mogoče z gotovostjo trditi, da je tožeča stranka želela zgolj pridobiti nazaj razlaščna zemljišča svoje družine, kar bi bil lahko element za ovrženje domneve o povezavi s sirskim režimom, prav tako pa ni mogoče trditi, da je vse to počela zaradi zagotovitve razvoja turističnega projekta na otoku Arvad, kakor je želel sirski režim. V zvezi s tem trditev Sveta, da tožeča stranka ne glede na svojo voljo ni začela z delom na tem projektu, z ničemer ni utemeljena. Zato je treba v okviru obravnavanja trditev tožeče stranke za ovrženje domneve o povezavi ugotoviti, da se tožeča stranka za ovrženje navedene domneve ne more opirati na razloge, iz katerih je sklenila pogodbo o turističnem projektu na otoku Arvad.
- 180 Nazadnje, na petem mestu tožeča stranka v bistvu zanika svojo domnevno tesno poslovno povezanost z Ramijem Makhlofom, zaveznikom sirskega režima in bratrancem Basharja Al-Asada, s katerim naj ne bi imela nobenega stika že dvanajst let. Natančneje, tožeča stranka trdi, da so informacije iz dokumenta WK 1755/2020 INIT, po katerih naj bi bil povezan z Ramijem Makhlofom v živilskem sektorju, napačne. V zvezi s tem naj ne bi nikoli poslovala

v tem sektorju, z izjemo dejavnosti družbe OVO. Poleg tega tožeča stranka trdi, da ni zagotavljala storitev za ladje, ki prevažajo živila. Sicer pa jima je po navedbah tožeče stranke z Ramijem Makhloufom skupno samo to, da imata oba deleže v družbi Cham Holding.

- 181 Iz točke 106 zgoraj izhaja, da je tožeča stranka dokazala, da je družba OVO na datum sprejetja izpodbijanih aktov prenehala. Je pa tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanih aktov še vedno imela v lasti delež v družbi Cham Holding, ki je bila, kot izhaja iz informacij, objavljenih na spletnem mestu tiskovne agencije Reuters in spletnih mestih „Eqstad“, „al Arabiya News“, „Enab Baladi“ in „Al Janoubia“, v lasti Ramija Makhloufa. Vendar je treba ugotoviti, da je tožeča stranka iz upravnega odbora družbe Cham Holding odstopila (glej točko 102 zgoraj) in s tem izrazila željo po distanciranju od dejavnosti te družbe. To, da se je tožeča stranka želela distancirati od družbe Cham Holding, zoper katero veljajo omejevalni ukrepi Unije in Združenih držav Amerike, potrjujejo tudi članki s spletnih mest „Eqstad“, „al Arabiya News“ in „Enab Baladi“.
- 182 Zato je tožeča stranka s tem, da je dokazala, da ne posluje v živilskem sektorju in da se je distancirala od družbe Cham Holding, uspela izpodbiti elemente, na katere se je opiral Svet pri tem, ko jo je štel za tesnega poslovnega partnerja Ramija Makhloufa.
- 183 Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da se tožeča stranka za ovrženje domneve o povezavi s sirskim režimom lahko opira na dokaz, da je javno kritizirala sirski režim in finančno pomagala humanitarnim organizacijam, ki pomagajo sirskim beguncem. Poleg tega je omajala trditev, da je tesen poslovni partner Ramija Makhloufa, zaveznika sirskega režima in bratranca Basharja Al-Assada.
- 184 Kot izhaja iz točke 133 zgoraj, je ena od možnosti tožeče stranke, da ovrže domnevo o povezavi s sirskim režimom, to, da predloži sklenjen krog indicev, da ni vplivala na sirski režim.
- 185 V obravnavani zadevi je glede na politično občutljivost tožeče stranke, njeno pomoč humanitarnim organizacijam in distanciranje od Ramija Makhloufa malo verjetno, da je povezana s sirskim režimom. Posledično ni gotovo, da bi tožeča stranka zaradi omejevalnih ukrepov proti njej izvajala potreben pritisk na sirski režim, da bi tako povečala pritisk nanj zato, da bi ta spremenil svojo politiko zatiranja.
- 186 Zato je tožeča stranka, čeprav iz dokazov, ki jih je predložil Svet, res izhaja, da ima med drugim gospodarske interese v pomorskem in turističnem sektorju, in da je na vodilnih mestih v sirsko-ruski gospodarski zbornici, uspela domnevo o povezavi s sirskim režimom ovreči.
- 187 Na podlagi navedenega je treba skleniti, da čeprav je status tožeče stranke kot v Siriji delujočega poslovneža dokazan, pa to ne velja za njen status vodilnega poslovneža.
- 188 Zato je treba šteti, da prvi razlog za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama, ki se nanaša na status v Siriji delujočega vodilnega poslovneža, ni pravno zadostno dokazan.

5. Povezanost s sirskim režimom

- 189 Preveriti je treba, ali je položaj tožeče stranke zadosten dokaz za to, da podpira sirski režim ali ima korist od politike, ki jo ta vodi. Tako presojo je treba opraviti tako, da se dokazi ne obravnavajo ločeno, temveč v okviru, v katerega so umeščeni. Svet namreč izpolni dokazno breme, ki ga nosi, če sodišču Unije predloži sklenjen krog dovolj konkretnih, natančnih in skladnih indicev, na

podlagi katerih je mogoče dokazati obstoj zadostne povezave med osebo, za katero velja ukrep zamrznitve njenih sredstev, in zadevnim režimom (glej sodbo z dne 9. septembra 2016, Tri-Ocean Trading/Svet, T-709/14, neobjavljena, EU:T:2016:459, točka 42 in navedena sodna praksa).

- 190 V skladu z razlogi za uvrstitev na seznam, navedenimi v točkah 14 in 44 zgoraj, tožeča stranka finančno in gospodarsko podpira sirski režim, zlasti prek družb v tujini in svojih poslovnih dejavnosti, pa tudi zaradi pranja denarja, in ima od njega korist pri svojih dejavnostih v nepremičninskem sektorju.
- 191 Zato je treba ugotoviti, da se razlogi, iz katerih Svet šteje, da tožeča stranka podpira sirski režim in ima od njega koristi, prekrivajo s tistimi, iz katerih jo šteje za v Siriji delujočega vodilnega poslovneža.
- 192 V zvezi s tem je treba opozoriti, da ni mogoče izključiti možnosti, da se pri neki osebi razlogi za uvrstitev njenega imena na seznam do neke mere prekrivajo v tem smislu, da je mogoče neko osebo opredeliti kot v Siriji delujočega vodilnega poslovneža in hkrati šteti, da ima v okviru svojih dejavnosti koristi od sirskega režima ali da s temi dejavnostmi ta režim podpira. To je razvidno ravno iz tega, da so, kot je navedeno v uvodni izjavi 6 Sklepa 2015/1836, tesne povezave s sirskega režimom in podpora, ki jo ta kategorija oseb nudi temu režimu, eden od razlogov, iz katerih se je Svet odločil ustvariti to kategorijo. Vendar gre tudi v tem primeru za različni merili (sodba z dne 23. septembra 2020, Kaddour/Svet, T-510/18, EU:T:2020:436, točka 77).

a) Gospodarska in finančna podpora sirskega režimu

- 193 Iz razlogov za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama izhaja, da ta zagotavlja finančno in gospodarsko podporo sirskega režimu, na eni strani s svojimi poslovnimi dejavnostmi in na drugi strani s pranjem denarja.
- 194 Na prvem mestu, glede poslovnih dejavnosti tožeče stranke je, prvič, med razlogi za uvrstitev naveden njen status „ladjarskega magnata“. V zvezi s tem je bilo v točki 81 zgoraj ugotovljeno, da ima tožeča stranka v lasti samo družbo AKSSA. Čeprav v okviru dejavnosti pomorskih agencij ni povsem nepomembna (glej točko 69 zgoraj), pa lastništvo zgolj navedene družbe ne zadostuje za to, da bi se lahko tožeča stranka obravnavala kot „ladjarski magnat“. Na podlagi celovitega branja razlogov za uvrstitev je namreč razvidno, da je Svet tožečo stranko kot tako opredelil zaradi njenih številnih gospodarskih interesov v pomorskem sektorju. Vendar je treba poudariti – tudi če bi bila tožeča stranka zgolj zaradi enega gospodarskega interesa, ki ga predstavlja družba AKSSA, obravnavana kot „ladjarski magnat“ – da Svet ni pojasnil, kako naj bi prek družbe AKSSA podpirala sirski režim. Vsekakor pa to ne izhaja niti iz dokazov v dokumentu WK 1755/2020 INIT.
- 195 Drugič, med razlogi je navedena tudi podpora tožeče stranke sirskega režimu kot tesen poslovni partner Ramija Makhloufa. V zvezi s tem na eni strani iz članka, objavljenega v dnevniku *Le Monde*, ter informacij s spletnih mest „World Crunch“, „Eqstad“, „al Arabiya News“ in MEIRSS v bistvu izhaja, da je tožeča stranka, ki je z Ramijem Makhloufom trgovala z živili, omogočila sirskega režimu izogibanje omejevalnim ukrepom, saj se evropski embargo ne nanaša na živila.
- 196 Najprej pa je treba ugotoviti, kot izhaja iz točke 98 zgoraj, da subjekt tožeče stranke, ki je posloval v živilskem sektorju – družba OVO – ne obstaja več.

- 197 Dalje, v zvezi z družbo Cham Holding, ki je v lasti Ramija Makhloufa in katere delničar je tožeča stranka, je treba navesti, da pregled dokazov, ki jih je predložil Svet, ne kaže na to, da bi to podjetje poslovalo v živilskem sektorju.
- 198 Nazadnje, v dokumentu WK 1755/2020 INIT ni pojasnjeno, v kakšni obliki naj bi bila tožeča stranka in Rami Makhlouf povezana v živilskem sektorju.
- 199 Na drugi strani v zvezi s podporo sirskemu režimu prek družbe Cham Holding, ki je v lasti Ramija Makhloufa in katere delničar je tožeča stranka, iz članka, ki ga je objavila tiskovna agencija Reuters, ter iz spletnih mest „al Arabiya News“, „Enab Baladi“ in „Al Janoubia“ izhaja, da je družba Cham Holding povezana s sirskim režimom. Vendar v teh člankih ni pojasnjeno, kako naj bi navedena družba zagotavljala finančno ali gospodarsko podporo sirskemu režimu.
- 200 Nazadnje, kot izhaja iz točke 182 zgoraj je tožeča stranka veljavno ovrгла svoj status tesnega poslovnega partnerja Ramija Makhloufa.
- 201 Zato je treba šteti, da Svet ni pravno zadostno dokazal, da tožeča stranka zagotavlja podporo sirskemu režimu zaradi svojega statusa kot tesni poslovni partner Ramija Makhloufa.
- 202 Tretjič, med razlogi za uvrstitev na seznam je navedeno tudi, da tožeča stranka zagotavlja gospodarsko in finančno podporo sirskemu režimu, med drugim prek družb v tujini. V zvezi s tem iz točk 81, 96 in 106 zgoraj izhaja, da tožeča stranka prek družb AKSSA, Fenicia Tourism Company in Cham Holding ima gospodarske interese v Siriji. Edini subjekt v tujini, natančneje v Libanonu, v katerem ima tožeča stranka po navedbah Sveta interese, je družba Yass Marine. Kot pa je bilo navedeno v točki 78 zgoraj, je tožeča stranka dokazala, da to podjetje ne obstaja več. Poleg tega, čeprav iz članka s spletnega mesta „al Arabiya News“ sicer res izhaja, da ima družba AKSSA podružnici v Grčiji in Italiji, tega drugi dokazi ne potrjujejo, vsekakor pa Svet v podporo temu, da tožeča stranka podpira sirski režim prek svojih dejavnosti v tujini, omenja zgolj njene dejavnosti v Libanonu. Iz navedenega izhaja, da del razlogov za uvrstitev, po katerem tožeča stranka podpira sirski režim med drugim prek družb v tujini, ni pravno zadostno utemeljen.
- 203 Nazadnje, četrtič, v delu, v katerem se razlogi za uvrstitev nanašajo na druge poslovne dejavnosti tožeče stranke, s katerimi ta lahko zagotavlja finančno in gospodarsko podporo sirskemu režimu, je treba preučiti primer družbe Fenicia Tourism Company. V zvezi s tem Svet – čeprav je bilo brez nasprotovanja dokazano, da je tožeča stranka podpisala pogodbo s sirskim ministrstvom za turizem o upravljanju hotela na otoku Arvad – ni pojasnil, kako naj bi se s sklenitvijo take pogodbe podpiral sirski režim. Natančneje, nakazilo sredstev za plačilo stroškov udeležbe pri javnem naročilu in garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v letih 2012 in 2013 ne more zadostovati za sklep, da je Svet dokazal, da je tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanih aktov – torej sedem let po navedenem nakazilu – zagotavljala finančno podporo. Poleg tega na podlagi dokazov iz dokumenta WK 1755/2020 INIT ni mogoče ugotoviti, na kakšen drug način naj bi družba Fenicia Tourism Company podpirala sirski režim.
- 204 Čeprav je treba funkcijo tožeče stranke v sirsko-ruski gospodarski zbornici obravnavati kot poslovno dejavnost, je treba ugotoviti, da dokument WK 1755/2020 INIT ne vsebuje nobene informacije glede finančne in gospodarske podpore, ki naj bi jo prek te funkcije zagotavljala sirskemu režimu.

- 205 Na drugem mestu je treba glede podpore tožeče stranke sirskega režimu prek dejavnosti pranja denarja ugotoviti, da iz informacij s spletnih mest „Eqstad“, „al Arabiya News“ in „Enab Baladi“ v bistvu izhaja, da so sirski poslovneži, kakršna je tožeča stranka, pridobili libanonsko državljanstvo, da so lahko odprli bančne račune v Libanonu in sirskega režimu pomagali pri prenosu sredstev.
- 206 V zvezi s tem tožeča stranka naprej navaja, da te navedbe ne držijo, ker večina sirskih poslovnežev, ki so pridobili libanonsko državljanstvo, tega ni potrebovala, ker so že bili državljani drugih držav. Drugače povedano, libanonskega državljanstva naj ne bi pridobili zaradi pomoči sirskega režimu pri izogibanju omejevalnim ukrepom. Kljub temu pa je treba ugotoviti, da je trditev tožeče stranke splošna in ni podprta, zato je ni mogoče sprejeti.
- 207 Sicer pa se tožeča stranka opira na izmišljene očitke sirskega režima o tihotapljenju, da bi dokazala, da navedeni režim ni podpiral njenega odhoda iz Sirije v Libanon. To trditev je treba razlagati tako, da se z njo skuša dokazati, da tožeča stranka s pridobitvijo libanonskega državljanstva ni mogla delovati za sirskega režim. Vendar pa je treba – tako kot Svet – ugotoviti, da tožeča stranka ni predložila indicev o tem, da ti očitki ne držijo. Iz dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, namreč jasno ne izhaja, da se sklep št. 932 sirskega ministrstva za finance o začasnem zasegu nanaša na uvoz rabljenih vozil, ki se je zgodil več let prej. V zvezi s tem ni mogoče najti nobene povezave med tem sklepom in prijavo prihoda ladje za prevoz rabljenih vozil z dne 18. februarja 2004. Informacij o tem ne vsebujejo niti drugi dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, in sicer potrdilo o predaji tovarnega lista št. 259 pristaniškemu organu z dne 25. februarja 2004 in izjava z dne 6. marca 2004 družbe Almahaba Transit & Clearance Company.
- 208 Kljub temu pa je treba ugotoviti, da je – kot je bilo ugotovljeno v točki 171 zgoraj – tožeča stranka dokazala, da se je distancirala od sirskega režima. V teh okoliščinah Splošno sodišče meni, da je tožeča stranka uspela vzbuditi resen dvom v njene razloge za pridobitev libanonskega državljanstva. Ker pa trditve glede pranja denarja, kot so navedene v točki 205 zgoraj, niso podprte z drugimi konkretnimi elementi, je treba skleniti, da Svet ni pravno zadostno dokazal, da je tožeča stranka s takimi dejavnostmi podpirala sirskega režim.
- 209 Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da Svet ni pravno zadostno dokazal, da je tožeča stranka zagotavljala podporo sirskega režimu.

b) Koristi od sirskega režima

- 210 Iz razlogov za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama izhaja, da je imela koristi od povezav s sirskega režimom, kar ji je omogočilo razširitev njenih dejavnosti v nepremičninskem sektorju.
- 211 Med strankama ni sporno, da se ta del razlogov za uvrstitev na seznam v glavnem nanaša na to, da je tožeča stranka prek družbe Fenicia Tourism Company sklenila pogodbo s sirskega ministrom za turizem za izkoriščanje zemljišč zaradi razvoja in upravljanja hotela na otoku Arvad.
- 212 Poleg tega je Svet – kot izhaja iz točke 83 zgoraj – pravno zadostno dokazal, da je tožeča stranka prek družbe Fenicia Tourism Company sklenila pogodbo s sirskega ministrom za turizem, ki ji je omogočala razvoj in upravljanje hotela na otoku Arvad. Poleg tega tožeča stranka tega ne prereka.

- 213 Kljub temu pa tožeča stranka zanika, da bi imela korist iz pogodbe s sirskim ministrstvom za turizem, in v bistvu trdi, da je želela prek te pogodbe znova prevzeti nadzor nad razlaščenimi zemljišči, ki so pripadala njeni družini, in da nazadnje v projekt izgradnje hotela na otoku Arvad ni izvedla nobene naložbe.
- 214 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da mora Svet glede na formulacijo razlogov za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama, kakor so navedeni v točkah 14 in 44 zgoraj, pravno zadostno dokazati, da je ta pogodbo s sirskim ministrstvom za turizem sklenila prav zaradi povezav s sirskim režimom.
- 215 Čeprav med strankama ni sporno, da je tožeča stranka sklenila pogodbo po postopku javnega naročanja, pa niti iz članka z naslovom „Ministry of Tourism Awards New Contract to Manage Arwad Hotel“ (ministrstvo za turizem oddalo novo pogodbo za upravljanje hotela Arwad) z dne 26. novembra 2012 s spletnega mesta „The Syria Report“ niti iz katerega koli drugega dokaza iz dokumenta WK 1755/2020 INIT ni razvidno, da bi bilo tožeči stranki javno naročilo oddano zaradi posebnih povezav s sirskim režimom. Drugače povedano, čeprav je Svet dokazal, da je bila pogodba res sklenjena, pa ni dokazal, da je tožeča stranka v okviru navedenega postopka javnega naročanja uporabila povezave s sirskim režimom, da bi na navedenem javnem naročilu uspela. V zvezi s tem ni mogoče trditi, da sama oddaja javnega naročila, čeprav je vodila v sklenitev pogodbe z ministrstvom sirskega režima, zadostuje za ugotovitev obstoja povezav, ki zadevni osebi omogočajo korist od sirskega režima v smislu člena 27(1) in člena 28(1) Sklepa 2013/255, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2015/1836.
- 216 Svet zato ni pravno zadostno dokazal, da je imela tožeča stranka korist od svojih povezav s sirskim režimom, da bi pridobila pogodbo za razvoj turističnega projekta na otoku Arvad in tako razširila svojo dejavnosti v turističnem sektorju.
- 217 Poleg tega je treba ugotoviti, da na podlagi dokazov, ki jih je predložil Svet, ni mogoče preveriti, ali je tožeča stranka imela korist od tako sklenjene pogodbe, razen same sklenitve navedene pogodbe.
- 218 Taki dokazi pa bi bili potrebni, ker pogodba, kot izhaja iz dopisa z dne 25. februarja 2020, še ni bila v celoti izvršena in naj še več mesecev ne bi bila, kar onemogoča sklep, da ima tožeča stranka koristi od politike sirskega režima na otoku Arvad na področju turizma.
- 219 Poleg tega – kot je bilo ugotovljeno v točki 179 zgoraj – čeprav ni mogoče z gotovostjo trditi, da je tožeča stranka želela zgolj znova prevzeti razlaščena zemljišča, ki so pripadala njeni družini, pa ni mogoče trditi niti tega, da je bila trdno odločena razviti turistični projekt na otoku Arvad, in to kljub dopisu z dne 25. februarja 2020.
- 220 To, da dopis tožečo stranko zavezuje k predložitvi časovnega razporeda del, ki jih mora izvesti za izvrševanje pogodbe, sicer bi bil zoper njo sprožen sodni postopek, namreč samo po sebi ne zadostuje za potrditev, da je tožeča stranka dejansko nameravala izvesti turistični projekt na otoku Arvad.
- 221 Zato Svet, ki nosi dokazno breme, ni uspel dokazati, da je tožeča stranka želela imeti korist od sirskega režima in da je tako korist dejansko imela prek pogodbe, sklenjene z družbo Fenicia Tourism Company.

- 222 Sicer pa je treba ugotoviti, da se je Svet skliceval tudi na koristi, ki jih je sirski režim podelil tožeči stranki, kot izhaja iz članka s spletnega mesta „Eqstad“. Vendar je treba pripomniti, da se v tem članku razlikuje med položajem tožeče stranke pred in po letu 2011. Čeprav je torej v članku res navedeno, da je tožeča stranka pred letom 2011 pridobila določene koristi, pa tega ne omenja za obdobje po letu 2011. Nasprotno, čeprav je članek previden glede značaja povezav tožeče stranke s sirskim režimom, pa navaja, da se je tožeča stranka umaknila iz družbe Cham Holding in preselila v Libanon. Zato ni mogoče šteti, da za članek s spletnega mesta „Eqstad“ ni mogoče šteti, kot da podpira dejstvo, da je tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanih aktov imela korist od sirskega režima.
- 223 Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da Svet ni pravno zadostno dokazal, da je tožeča stranka imela korist od sirskega režima.

6. Sklep

- 224 Iz vsega navedenega izhaja, da Svet ni pravno zadostno dokazal niti utemeljenosti razloga za uvrstitev imena tožeče stranke na zadevna seznama, ki se nanaša na njen status v Siriji delujočega vodilnega poslovneža, niti utemeljenosti razloga za uvrstitev njenega imena na navedena seznama, ki se nanaša na njeno povezanost s sirskim režimom.
- 225 Zato je treba edinemu tožbenemu razlogu tožeče stranke ugoditi.

C. Sklep o tožbi in časovnih učinkih razglasitve ničnosti izpodbijanih aktov

- 226 Ker je edinemu tožbenemu razlogu ugodeno, je treba izpodbijane akte razglasiti za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko.
- 227 V zvezi s tem je Svet s tretjim predlogom predlagal, naj Splošno sodišče – če bi izpodbijane akte razglasilo za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko – odredi ohranitev učinkov Sklepa 2020/719 v zvezi s tožečo stranko, dokler ne začne učinkovati razglasitev delne ničnosti Izvedbene uredbe 2020/716.
- 228 Najprej je treba v zvezi z Izvedbeno uredbo št. 2020/716 opozoriti, da začnejo v skladu s členom 60, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije z odstopanjem od člena 280 PDEU odločitve Splošnega sodišča, s katerimi se neka uredba razglasi za nično, učinkovati šele z datumom poteka roka za pritožbo iz člena 56, prvi odstavek, navedenega statuta, ali če je bila v tem roku vložena pritožba, z datumom njene zavrnitve.
- 229 V teh okoliščinah ima Svet – če ne bo vložena pritožba – od vročitve te sodbe dvomesečni rok, podaljšan za deset dni zaradi oddaljenosti, da ugotovljene kršitve odpravi s sprejetjem, če je treba, novih omejevalnih ukrepov proti tožeči stranki.
- 230 Dalje, glede Sklepa 2020/719 je treba ugotoviti, da je bil s Sklepom Sveta (SZVP) 2021/855 z dne 27. maja 2021 o spremembi Sklepa 2013/255 (UL 2021, L 188, str. 90) seznam iz priloge I k Sklepu 2013/255 z 29. majem 2021 nadomeščen, veljavnost uporabe omejevalnih ukrepov v zvezi s tožečo stranko pa podaljšana do 1. junija 2022.

231 Za tožečo stranko zdaj torej velja nov omejevalni ukrep. Iz tega sledi, da posledica razglasitve ničnosti Sklepa 2020/719 v delu, ki se nanaša nanjo, ni izbris njenega imena s seznama iz Priloge I k Sklepu 2013/255.

232 Zato učinkov Sklepa 2020/719 ni treba ohraniti.

Stroški

233 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki.

234 Ker Svet v obravnavani zadevi ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2020/212 z dne 17. februarja 2020 o izvajanju Sklepa 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji, Izvedbena uredba Sveta (EU) 2020/211 z dne 17. februarja 2020 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji, Sklep Sveta (SZVP) 2020/719 z dne 28. maja 2020 o spremembi Sklepa 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji in Izvedbena uredba Sveta (EU) 2020/716 z dne 28. maja 2020 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji se v delu, v katerem se nanašajo na Abdelkadra Sabro, razglasijo za nične.

2. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.

Gervasoni

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 16. marca 2022.

Podpisi

Kazalo

I.	Dejansko stanje spora in dejansko stanje po vložitvi tožbe	2
II.	Postopek in predlogi strank	4
III.	Pravo	5
	A. Dopustnost prilog k predlogu tožeče stranke za podaljšanje časa za podajanje navedb	5
	B. Vsebinska presoja	5
	1. Uvodne ugotovitve	6
	2. Razlogi za uvrstitev in določitev meril za uvrstitev	7
	3. Dokazi	7
	4. Status v Siriji delujočega vodilnega poslovneža	12
	a) Gospodarski interesi tožeče stranke v pomorskem sektorju	12
	b) Gospodarski interesi tožeče stranke v turističnem sektorju	15
	c) Drugi poslovni interesi tožeče stranke	17
	d) Funkcije tožeče stranke v več organih in institucijah	19
	e) Sklep o statusu tožeče stranke kot v Siriji delujočega vodilnega poslovneža	21
	f) Povezanost s sirskim režimom	21
	5. Povezanost s sirskim režimom	28
	a) Gospodarska in finančna podpora sirskemu režimu	29
	b) Koristi od sirskega režima	31
	6. Sklep	33
	C. Sklep o tožbi in časovnih učinkih razglasitve ničnosti izpodbijanih aktov	33
	Stroški	34